

I

(Νομοθετικές πράξεις)

ΟΔΗΓΙΕΣ

ΟΔΗΓΙΑ (ΕΕ) 2023/977 ΤΟΥ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟΥ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟΥ ΚΑΙ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ

της 10ης Μαΐου 2023

σχετικά με την ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσου 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου

ΤΟ ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΙΟ ΚΑΙ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ,

Έχοντας υπόψη τη Συνθήκη για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, και ιδίως το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο α),

Έχοντας υπόψη την πρόταση της Ευρωπαϊκής Επιτροπής,

Κατόπιν διαβίβασης του σχεδίου νομοθετικής πράξης στα εθνικά κοινοβούλια,

Αποφασίζοντας σύμφωνα με τη συνήθη νομοθετική διαδικασία ⁽¹⁾,

Εκτιμώντας τα ακόλουθα:

- (1) Οι διακρατικές εγκληματικές δραστηριότητες συνιστούν σημαντική απειλή για την εσωτερική ασφάλεια της Ένωσης και απαιτούν συντονισμένη, στοχευμένη και προσαρμοσμένη αντιμετώπιση. Ενώ οι εθνικές αρχές που δραστηριοποιούνται επίπεδο Ένωσης είναι υψίστης σημασίας για τη διασφάλιση αποδοτικής και αποτελεσματικής συνεργασίας όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών. Επιπλέον, το οργανωμένο έγκλημα και συγκεκριμένα η τρομοκρατία αναδεικνύουν τον σύνδεσμο μεταξύ εσωτερικής και εξωτερικής ασφάλειας. Οι διακρατικές εγκληματικές δραστηριότητες έχουν διασυνοριακό χαρακτήρα και εκδηλώνονται με ομάδες οργανωμένου εγκλήματος και τρομοκρατίας που εμπλέκονται σε ευρύ φάσμα ολοένα πιο δυναμικών και πολύπλοκων εγκληματικών δραστηριοτήτων. Ως εκ τούτου, είναι αναγκαίο να βελτιωθεί το νομικό πλαίσιο προκειμένου να διασφαλιστεί ότι οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου μπορούν να προλαμβάνουν, να εξακριβώνουν και να διερευνούν αξιόποινες πράξεις με αποτελεσματικότερο τρόπο.
- (2) Για την ανάπτυξη ενός χώρου ελευθερίας, ασφάλειας και δικαιοσύνης, που χαρακτηρίζεται από την απουσία ελέγχων στα εσωτερικά σύνορα, είναι σημαντικό οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου ενός κράτους μέλους να έχουν, στο πλαίσιο του εφαρμοστέου ενωσιακού και εθνικού δικαίου, τη δυνατότητα να αποκτούν ισότιμη πρόσβαση στις πληροφορίες που διαθέτουν οι συνάδελφοί τους σε άλλο κράτος μέλος. Στο πλαίσιο αυτό, οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου θα πρέπει να συνεργάζονται αποτελεσματικά και σε ολόκληρη την Ένωση. Ως εκ τούτου, η αστυνομική συνεργασία για την ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών με σκοπό την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων είναι βασική συνιστώσα των μέτρων που στηρίζουν τη δημόσια ασφάλεια σε έναν αλληλεξαρτώμενο χώρο χωρίς ελέγχους στα εσωτερικά σύνορα. Η ανταλλαγή πληροφοριών σχετικά με το έγκλημα και τις εγκληματικές δραστηριότητες, συμπεριλαμβανομένης της τρομοκρατίας, εξυπηρετεί τον γενικό στόχο της προστασίας της ασφάλειας των φυσικών προσώπων και διασφαλίζει σημαντικά συμφέροντα νομικών προσώπων που προστατεύονται από το νόμο.

⁽¹⁾ Θέση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 15ης Μαρτίου 2023 (δεν έχει ακόμη δημοσιευθεί στην Επίσημη Εφημερίδα) και απόφαση του Συμβουλίου της 24ης Απριλίου 2023.

- (3) Οι περισσότερες ομάδες οργανωμένου εγκλήματος δραστηριοποιούνται σε πάνω από τρεις χώρες και αποτελούνται από μέλη με πολλαπλές εθνικότητες που εμπλέκονται σε διάφορες εγκληματικές δραστηριότητες. Η δομή των ομάδων οργανωμένου εγκλήματος είναι όλο και πιο εξελιγμένη με ισχυρά και αποτελεσματικά συστήματα συνεργασίας και επικοινωνίας μεταξύ των μελών τους σε διασυνοριακό επίπεδο.
- (4) Για την αποτελεσματική καταπολέμηση του διασυνοριακού εγκλήματος, είναι υψίστης σημασίας οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου να ανταλλάσσουν ταχέως πληροφορίες και να συνεργάζονται επιχειρησιακά μεταξύ τους. Μολονότι η διασυνοριακή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου έχει βελτιωθεί τα τελευταία χρόνια, ορισμένα πρακτικά και νομικά εμπόδια εξακολουθούν να υφίστανται. Στο πλαίσιο αυτό, η σύσταση (ΕΕ) 2022/915 του Συμβουλίου ⁽²⁾ θα βοηθήσει τα κράτη μέλη να ενισχύσουν περαιτέρω τη διασυνοριακή επιχειρησιακή συνεργασία.
- (5) Ορισμένα κράτη μέλη έχουν αναπτύξει πιλοτικά σχέδια για την ενίσχυση της διασυνοριακής συνεργασίας, εστιάζοντας, για παράδειγμα, σε κοινές περιπολίες αστυνομικών από γειτονικά κράτη μέλη σε παραμεθόριες περιοχές. Ορισμένα κράτη μέλη έχουν επίσης συνάψει διμερείς ή ακόμη και πολυμερείς συμφωνίες, για να ενισχύσουν τη διασυνοριακή συνεργασία, συμπεριλαμβανομένης της ανταλλαγής πληροφοριών. Η παρούσα οδηγία δεν περιορίζει τις δυνατότητες αυτές, υπό την προϋπόθεση ότι οι κανόνες για την ανταλλαγή πληροφοριών που καθορίζονται στις εν λόγω συμφωνίες είναι συμβατοί με την παρούσα οδηγία, όταν αυτή εφαρμόζεται. Αντιθέτως, τα κράτη μέλη ενθαρρύνονται να ανταλλάσσουν βέλτιστες πρακτικές και διδάγματα που αντλήθηκαν από τα εν λόγω πιλοτικά έργα και συμφωνίες και να κάνουν χρήση της διαθέσιμης ενωσιακής χρηματοδότησης στο πλαίσιο αυτό, ιδίως από το Ταμείο Εσωτερικής Ασφάλειας, που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2021/1149 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽³⁾.
- (6) Η ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών για το σκοπό της πρόληψης και εξακρίβωσης αξιόποινων πράξεων ρυθμίζεται από τη σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν της 14ης Ιουνίου 1985 ⁽⁴⁾, η οποία εγκρίθηκε στις 19 Ιουνίου 1990, ιδίως από τα άρθρα 39 και 46. Η απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽⁵⁾ αντικατέστησε εν μέρει τις διατάξεις αυτές και θέσπισε νέους κανόνες για την ανταλλαγή πληροφοριών και στοιχείων μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου.
- (7) Από τις αξιολογήσεις, συμπεριλαμβανομένων εκείνων που διενεργήθηκαν βάσει του κανονισμού (ΕΕ) αριθ. 1053/2013 του Συμβουλίου ⁽⁶⁾, προέκυψε ότι η απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ δεν είναι αρκετά σαφής και δεν διασφαλίζει επαρκή και ταχεία ανταλλαγή σχετικών πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών. Από τις αξιολογήσεις προέκυψε επίσης ότι η εν λόγω απόφαση-πλαίσιο χρησιμοποιείται σπάνια στην πράξη, εν μέρει λόγω της έλλειψης σαφήνειας στην πράξη μεταξύ του πεδίου εφαρμογής της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν και του πεδίου εφαρμογής της εν λόγω απόφασης-πλαίσιου.
- (8) Ως εκ τούτου, το υφιστάμενο νομικό πλαίσιο θα πρέπει να επικαιροποιηθεί με σκοπό την εξάλειψη δυσαρμονιών και την καθιέρωση σαφών και εναρμονισμένων κανόνων ώστε να διευκολυνθεί και να διασφαλιστεί, η επαρκής και ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου των διαφόρων κρατών μελών, καθώς και να δοθεί η δυνατότητα στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου να προσαρμοστούν, και στο πλαίσιο της παγκοσμιοποίησης και της ψηφιοποίησης της κοινωνίας, στον ταχέως μεταβαλλόμενο και διευρυνόμενο χαρακτήρα του οργανωμένου εγκλήματος.

⁽²⁾ Σύσταση (ΕΕ) 2022/915 του Συμβουλίου, της 9ης Ιουνίου 2022, σχετικά με την επιχειρησιακή συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου (ΕΕ L 158 της 13.6.2022, σ. 53).

⁽³⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2021/1149 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 7ης Ιουλίου 2021, για τη θέσπιση του Ταμείου Εσωτερικής Ασφάλειας (ΕΕ L 251 της 15.7.2021, σ. 94).

⁽⁴⁾ Σύμβαση εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν, της 14ης Ιουνίου 1985, μεταξύ των κυβερνήσεων των κρατών της Οικονομικής Ένωσης Μπενελούξ, της Ομοσπονδιακής Δημοκρατίας της Γερμανίας και της Γαλλικής Δημοκρατίας, σχετικά με τη σταδιακή κατάργηση των ελέγχων στα κοινά σύνορα (ΕΕ L 239 της 22.9.2000, σ. 19).

⁽⁵⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 18ης Δεκεμβρίου 2006, για την απλούστευση της ανταλλαγής πληροφοριών και στοιχείων μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ L 386 της 29.12.2006, σ. 89).

⁽⁶⁾ Κανονισμός (ΕΕ) αριθ. 1053/2013 του Συμβουλίου, της 7ης Οκτωβρίου 2013, σχετικά με τη θέσπιση ενός μηχανισμού αξιολόγησης και παρακολούθησης για την επαλήθευση της εφαρμογής του κεκτημένου του Σένγκεν και την κατάργηση της απόφασης της εκτελεστικής επιτροπής της 16ης Σεπτεμβρίου 1998 σχετικά με τη σύσταση της μόνιμης επιτροπής για την αξιολόγηση και την εφαρμογή της σύμβασης Σένγκεν (ΕΕ L 295 της 6.11.2013, σ. 27).

- (9) Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να καλύπτει την ανταλλαγή πληροφοριών με σκοπό την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων, ώστε να αντικατασταθούν πλήρως, όσον αφορά τις εν λόγω ανταλλαγές, τα άρθρα 39 και 46 της σύμβασης εφαρμογής της Συμφωνίας του Σένγκεν και να διασφαλιστεί η αναγκαία ασφάλεια δικαίου. Επιπλέον, οι σχετικοί κανόνες θα πρέπει να απλουστευθούν και να αποσαφηνιστούν, προκειμένου να διευκολυνθεί η αποτελεσματική εφαρμογή τους στην πράξη.
- (10) Είναι αναγκαίο να θεσπιστούν εναρμονισμένοι κανόνες που θα διέπουν τις οριζόντιες πτυχές της εν λόγω ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών δυνάμει της παρούσας οδηγίας σε διάφορα στάδια μιας έρευνας, από το στάδιο της συλλογής στοιχείων από τις διωκτικές αρχές έως το στάδιο της ποινικής διερεύνησης. Οι εν λόγω κανόνες θα πρέπει να περιλαμβάνουν την ανταλλαγή πληροφοριών μέσω κέντρων αστυνομικής και τελωνειακής συνεργασίας που έχουν συσταθεί μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών βάσει διμερών ή πολυμερών ρυθμίσεων με σκοπό την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων. Ωστόσο, οι κανόνες αυτοί δεν θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη διμερή ανταλλαγή πληροφοριών με τρίτες χώρες. Οι κανόνες που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θίγουν την εφαρμογή του ενωσιακού δικαίου σχετικά με τα ειδικά συστήματα ή πλαίσια για τις εν λόγω ανταλλαγές, όπως βάσει των κανονισμών (ΕΕ) 2016/794 ⁽⁷⁾, (ΕΕ) 2018/1860 ⁽⁸⁾, (ΕΕ) 2018/1861 ⁽⁹⁾ και (ΕΕ) 2018/1862 ⁽¹⁰⁾ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, των οδηγιών (ΕΕ) 2016/681 ⁽¹¹⁾ και (ΕΕ) 2019/1153 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽¹²⁾, και των αποφάσεων 2008/615/ΔΕΥ ⁽¹³⁾ και 2008/616/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽¹⁴⁾.
- (11) «Αξιόποινη πράξη» είναι ένας αυτόνομος όρος του ενωσιακού δικαίου, όπως έχει ερμηνευθεί από το Δικαστήριο της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας και την αποτελεσματική καταπολέμηση της εγκληματικότητας, ως «αξιόποινη πράξη», θα πρέπει να νοείται κάθε συμπεριφορά αξιόποινη δυνάμει του ποινικού δικαίου του κράτους μέλους το οποίο λαμβάνει τις πληροφορίες, είτε κατόπιν αιτήματος είτε κατόπιν ίδιας πρωτοβουλίας, σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, ανεξάρτητα από την ποινή που μπορεί να επιβληθεί στο εν λόγω κράτος μέλος και ανεξάρτητα από το αν η συμπεριφορά είναι επίσης αξιόποινη δυνάμει του ποινικού δικαίου του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες, με την επιφύλαξη των λόγων για την απόρριψη αιτημάτων παροχής πληροφοριών που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία.
- (12) Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τη σύμβαση που καταρτίστηκε βάσει του άρθρου Κ.3 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση, περί αμοιβαίας συνδρομής και συνεργασίας μεταξύ των τελωνειακών υπηρεσιών ⁽¹⁵⁾ (Νάπολη II).
- (13) Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στην επεξεργασία πληροφοριών κατά την άσκηση δραστηριότητας που δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής του ενωσιακού δικαίου, οι δραστηριότητες που αφορούν την εθνική ασφάλεια δεν εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

⁽⁷⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2016/794 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 11ης Μαΐου 2016, για τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ) και την αντικατάσταση και κατάργηση των αποφάσεων του Συμβουλίου 2009/371/ΔΕΥ, 2009/934/ΔΕΥ, 2009/935/ΔΕΥ, 2009/936/ΔΕΥ και 2009/968/ΔΕΥ (ΕΕ L 135 της 24.5.2016, σ. 53).

⁽⁸⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1860 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν για την επιστροφή παρανόμως διαμενόντων υπηκόων τρίτων χωρών (ΕΕ L 312 της 7.12.2018, σ. 1).

⁽⁹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1861 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα των συνοριακών ελέγχων, την τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας Σένγκεν και την τροποποίηση και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1987/2006 (ΕΕ L 312 της 7.12.2018, σ. 14).

⁽¹⁰⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1862 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 28ης Νοεμβρίου 2018, σχετικά με την εγκατάσταση, τη λειτουργία και τη χρήση του Συστήματος Πληροφοριών Σένγκεν (SIS) στον τομέα της αστυνομικής συνεργασίας και της δικαστικής συνεργασίας σε ποινικές υποθέσεις, την τροποποίηση και κατάργηση της απόφασης 2007/533/ΔΕΥ του Συμβουλίου και την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1986/2006 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου και της απόφασης 2010/261/ΕΕ της Επιτροπής (ΕΕ L 312 της 7.12.2018, σ. 56).

⁽¹¹⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/681 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, σχετικά με τη χρήση των δεδομένων που περιέχονται στις καταστάσεις ονομάτων επιβατών (PNR) για την πρόληψη, ανίχνευση, διερεύνηση και δίωξη τρομοκρατικών και σοβαρών εγκλημάτων (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 132).

⁽¹²⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2019/1153 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Ιουνίου 2019, για τη θέσπιση κανόνων με σκοπό τη διευκόλυνση της χρήσης χρηματοοικονομικών και άλλων πληροφοριών για την πρόληψη, την ανίχνευση, τη διερεύνηση ή τη δίωξη ορισμένων ποινικών αδικημάτων και την κατάργηση της απόφασης 2000/642/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 186 της 11.7.2019, σ. 122).

⁽¹³⁾ Απόφαση 2008/615/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, σχετικά με την αναβάθμιση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος (ΕΕ L 210 της 6.8.2008, σ. 1).

⁽¹⁴⁾ Απόφαση 2008/616/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 23ης Ιουνίου 2008, για την εφαρμογή της απόφασης 2008/615/ΔΕΥ σχετικά με την αναβάθμιση της διασυνοριακής συνεργασίας, ιδίως όσον αφορά την καταπολέμηση της τρομοκρατίας και του διασυνοριακού εγκλήματος (ΕΕ L 210 της 6.8.2008, σ. 12).

⁽¹⁵⁾ ΕΕ C 24 της 23.1.1998, σ. 2.

- (14) Η παρούσα οδηγία δεν διέπει την παροχή και τη χρήση πληροφοριών ως αποδεικτικών στοιχείων σε δικαστικές διαδικασίες. Ειδικότερα, δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι θεσπίζει δικαίωμα χρήσης των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία ως αποδεικτικών στοιχείων και, κατά συνέπεια, δεν θίγει καμία απαίτηση που προβλέπεται από το εφαρμοστέο δίκαιο για την εξασφάλιση της συγκατάθεσης του κράτους μέλους που παρέχει τις πληροφορίες για την εν λόγω χρήση. Η παρούσα οδηγία δεν θίγει τις νομικές πράξεις της ΕΕ σχετικά με τα αποδεικτικά στοιχεία, όπως έναν κανονισμό του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου σχετικά με την ευρωπαϊκή εντολή υποβολής και την ευρωπαϊκή εντολή διατήρησης ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων σε ποινικές υποθέσεις και για την εκτέλεση ποινών στερητικών της ελευθερίας μετά από ποινικές διαδικασίες, την οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁶⁾ και μία οδηγία του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου για τη θέσπιση εναρμονισμένων κανόνων για τον ορισμό νόμιμων εκπροσώπων με σκοπό τη συγκέντρωση ηλεκτρονικών αποδεικτικών στοιχείων στο πλαίσιο ποινικών διαδικασιών. Κατά συνέπεια, ακόμη και αν δεν υποχρεούνται να το πράξουν δύναμει της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη που παρέχουν πληροφορίες δύναμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να έχουν, κατά τη στιγμή της παροχής των πληροφοριών ή αργότερα, τη δυνατότητα να δίνουν τη συγκατάθεσή τους στη χρήση των εν λόγω πληροφοριών ως αποδεικτικών στοιχείων σε δικαστικές διαδικασίες, μεταξύ άλλων, όπου απαιτείται βάσει του εθνικού δικαίου, μέσω της χρήσης των υφιστάμενων μέσων δικαστικής συνεργασίας μεταξύ των κρατών μελών.
- (15) Κάθε ανταλλαγή πληροφοριών δύναμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να διέπεται από πέντε γενικές αρχές, και συγκεκριμένα τις αρχές της διαθεσιμότητας, της ισότιμης πρόσβασης, της εμπιστευτικότητας, της κυριότητας των δεδομένων και της αξιοπιστίας των δεδομένων. Μολονότι οι αρχές αυτές δεν θίγουν τις ειδικότερες διατάξεις της παρούσας οδηγίας, θα πρέπει να καθοδηγούν την ερμηνεία και την εφαρμογή της, κατά περίπτωση. Πρώτον, η αρχή της διαθεσιμότητας θα πρέπει να νοείται ως υπαγορευούσα ότι οι σχετικές πληροφορίες που διατίθενται στο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου ενός κράτους μέλους θα πρέπει επίσης να είναι διαθέσιμες, στον μεγαλύτερο δυνατό βαθμό, και στο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου των άλλων κρατών μελών. Ωστόσο, η αρχή αυτή δεν θα πρέπει να θίγει την εφαρμογή, εφόσον δικαιολογείται, ειδικών διατάξεων της παρούσας οδηγίας που περιορίζουν τη διαθεσιμότητα των πληροφοριών, όπως οι διατάξεις που αφορούν τους λόγους απόρριψης αιτημάτων παροχής πληροφοριών και δικαστικής άδειας, ή την υποχρέωση να παρέχεται η συγκατάθεση του κράτους μέλους ή της τρίτης χώρας που παρέσχε αρχικά τις πληροφορίες πριν την κοινοποίησή τους. Δεύτερον, σύμφωνα με την αρχή της ισότιμης πρόσβασης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να διασφαλίζουν ότι η πρόσβαση που έχουν το ενιαίο σημείο επαφής και οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών σε σχετικές πληροφορίες είναι ουσιαστικά η ίδια και, ως εκ τούτου, ούτε περισσότερο ούτε λιγότερο αυστηρή από την πρόσβαση που έχει το οικείο ενιαίο σημείο επαφής και οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου στις εν λόγω πληροφορίες, με την επιφύλαξη των ειδικότερων διατάξεων της παρούσας οδηγίας. Τρίτον, η αρχή της εμπιστευτικότητας απαιτεί από τα κράτη μέλη να τηρούν αμοιβαία τους εθνικούς κανόνες περί εμπιστευτικότητας κατά την επεξεργασία πληροφοριών που χαρακτηρίζονται ως εμπιστευτικές και παρέχονται στο ενιαίο σημείο επαφής τους ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου τους, διασφαλίζοντας παρόμοιο επίπεδο εμπιστευτικότητας σύμφωνα με τους κανόνες περί εμπιστευτικότητας που ορίζονται στο εθνικό δίκαιο. Τέταρτον, σύμφωνα με την αρχή της κυριότητας των δεδομένων, οι πληροφορίες που λαμβάνονται αρχικά από άλλο κράτος μέλος ή από τρίτη χώρα θα πρέπει να παρέχονται μόνο με τη συγκατάθεση και σύμφωνα με τους όρους που επιβάλλει το εν λόγω κράτος μέλος ή τρίτη χώρα. Πέμπτον, σύμφωνα με την αρχή της αξιοπιστίας των δεδομένων, τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που διαπιστώνεται ότι είναι ανακριβή, ελλιπή ή δεν είναι πλέον επικαιροποιημένα θα πρέπει να διαγράφονται ή να διορθώνονται ή να περιορίζεται η επεξεργασία τους, κατά περίπτωση, και κάθε αποδέκτης των εν λόγω δεδομένων θα πρέπει να ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση.
- (16) Προκειμένου να επιτευχθεί ο στόχος της διευκόλυνσης και της διασφάλισης της επαρκούς και ταχείας ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των κρατών μελών, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέψει τη δυνατότητα για τα κράτη μέλη να αποκτήσουν πληροφορίες με την υποβολή αιτήματος παροχής πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής άλλων ενδιαφερόμενων κρατών μελών, σύμφωνα με ορισμένες σαφείς, απλουστευμένες και εναρμονισμένες απαιτήσεις. Όσον αφορά το περιεχόμενο των αιτημάτων παροχής πληροφοριών, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να ορίσει, ειδικότερα, με εξαντλητικό και αρκετά λεπτομερή τρόπο και με την επιφύλαξη της ανάγκης για κατά περίπτωση αξιολόγηση, πότε πρέπει να θεωρούνται επείγοντα, ποιες εξηγήσεις πρέπει να περιέχουν κατ' ελάχιστο και σε ποια γλώσσα πρέπει να υποβάλλονται.
- (17) Ενώ τα ενιαία σημεία επαφής κάθε κράτους μέλους θα πρέπει σε κάθε περίπτωση να μπορούν να υποβάλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους, για λόγους ευελιξίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να έχουν τη δυνατότητα να ορίσουν κάποιες από τις δικές τους αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου που μπορούν να συμμετέχουν στην ευρωπαϊκή συνεργασία ως εντεταλμένες αρχές επιβολής του νόμου για τους σκοπούς υποβολής αυτών των αιτημάτων στο ενιαίο σημείο επαφής άλλων κρατών μελών. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να υποβάλει στην Επιτροπή κατάλογο των εντεταλμένων αρχών του επιβολής του νόμου. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να ενημερώνουν την Επιτροπή σε

⁽¹⁶⁾ Οδηγία 2014/41/ΕΕ του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 3ης Απριλίου 2014, περί της ευρωπαϊκής εντολής έρευνας σε ποινικές υποθέσεις (ΕΕ L 130 της 1.5.2014, σ. 1).

περίπτωση τυχόν αλλαγών στον εν λόγω κατάλογο. Η Επιτροπή θα πρέπει να δημοσιεύει τους καταλόγους στο διαδίκτυο. Ωστόσο, προκειμένου τα ενιαία σημεία επαφής να είναι σε θέση να εκτελούν τα συντονιστικά τους καθήκοντα δυνάμει της παρούσας οδηγίας, είναι αναγκαίο, όταν ένα κράτος μέλος αποφασίζει να επιτρέψει σε κάποιες από τις δικές του αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου να υποβάλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής άλλων κρατών μελών, το εν λόγω κράτος μέλος ενημερώνει το οικείο ενιαίο σημείο επαφής, μέσω κοινοποίησης, για όλα τα σχετικά εξερχόμενα αιτήματα καθώς και για κάθε σχετική επικοινωνία. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να επιδιώξουν να περιορίσουν την αδικαιολόγητη αλληλεπικάλυψη των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα.

- (18) Οι προθεσμίες είναι απαραίτητες για τη διασφάλιση της ταχείας επεξεργασίας των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται σε ενιαίο σημείο επαφής. Οι προθεσμίες θα πρέπει να είναι σαφείς και αναλογικές και να λαμβάνουν υπόψη τον βαθμό στον οποίο το αίτημα παροχής πληροφοριών θεωρείται επείγον και αν το αίτημα σχετίζεται με άμεσα προσβάσιμες πληροφορίες ή με έμμεσα προσβάσιμες πληροφορίες. Προκειμένου να διασφαλιστεί η συμμόρφωση με τις ισχύουσες προθεσμίες και ταυτόχρονα να επιτρέπεται ένας βαθμός ευελιξίας όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι, θα πρέπει οι παρεκκλίσεις από τις προθεσμίες να είναι δυνατές μόνο κατ' εξαίρεση και στον βαθμό που, η αρμόδια δικαστική αρχή του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα χρειάζεται πρόσθετο χρόνο για να αποφασίσει σχετικά με τη χορήγηση της αναγκαίας δικαστικής άδειας. Αυτή η ανάγκη θα μπορούσε να προκύψει, για παράδειγμα, λόγω του ευρέος πεδίου εφαρμογής ή της πολυπλοκότητας των ζητημάτων που γείρει το αίτημα παροχής πληροφοριών. Προκειμένου να διασφαλιστεί, στο μέτρο του δυνατού, ότι δεν θα χαθούν χρονικά κρίσιμες ευκαιρίες για ανάληψη δράσης σε συγκεκριμένες περιπτώσεις, το κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα θα πρέπει να παρέχει κάθε ζητούμενη πληροφορία αμέσως μόλις αυτό περιέλθει στην κατοχή του ενιαίου σημείου επαφής, ακόμη και όταν οι εν λόγω πληροφορίες δεν είναι οι μόνες διαθέσιμες πληροφορίες που είναι σημαντικές για το αίτημα. Οι υπόλοιπες από τις ζητούμενες πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται στη συνέχεια αμέσως μόλις τίθενται στη διάθεση του ενιαίου σημείου επαφής.
- (19) Τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να αξιολογούν κατά πόσον οι πληροφορίες που ζητήθηκαν είναι αναγκαίες και αναλογικές για την επίτευξη των σκοπών της παρούσας οδηγίας και κατά πόσον η επεξήγηση των αντικειμενικών λόγων που δικαιολογούν το αίτημα είναι επαρκώς σαφής και λεπτομερής, ώστε να αποφεύγεται η αδικαιολόγητη παροχή πληροφοριών ή η παροχή δυσανάλογου όγκου πληροφοριών.
- (20) Σε εξαιρετικές περιπτώσεις, ενδέχεται να υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι για να απορρίψει ένα κράτος μέλος αίτημα παροχής πληροφοριών που υποβάλλεται στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής. Προκειμένου να διασφαλιστεί η αποτελεσματική λειτουργία του συστήματος που δημιουργείται με την παρούσα οδηγία σε πλήρη συμμόρφωση με το κράτος δικαίου, οι περιπτώσεις αυτές θα πρέπει να προσδιορίζονται και να ερμηνεύονται περιοριστικά. Ωστόσο, οι προβλεπόμενοι στην παρούσα οδηγία κανόνες δίνουν ιδιαίτερη έμφαση στις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας, παρέχοντας κατ' αυτόν τον τρόπο εγγυήσεις κατά οποιασδήποτε κατάχρησης των αιτημάτων παροχής πληροφοριών, μεταξύ άλλων και όταν αυτό συνεπάγεται κατάφωρες παραβιάσεις θεμελιωδών δικαιωμάτων. Επομένως, τα κράτη μέλη, ως έκφραση της γενικής δέουσας επιμέλειας, θα πρέπει πάντα να εξετάζουν τη συμμόρφωση των αιτημάτων που τους υποβάλλονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας με τις αρχές της αναγκαιότητας και της αναλογικότητας και θα πρέπει να απορρίπτουν τα αιτήματα που θεωρούν ότι δεν συμμορφώνονται με τις αρχές αυτές. Όταν οι λόγοι απόρριψης του αιτήματος αφορούν μέρος μόνο των πληροφοριών τις οποίες αφορά το εν λόγω αίτημα παροχής πληροφοριών, οι υπόλοιπες πληροφορίες θα πρέπει να παρέχονται εντός των προθεσμιών που ορίζονται στην παρούσα οδηγία. Προκειμένου να αποφευχθούν περιττές αρνήσεις αιτημάτων παροχής πληροφοριών, το ενιαίο σημείο επαφής ή η εντεταλμένη αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους, κατά περίπτωση, και έπειτα από σχετικό αίτημα, θα πρέπει να παρέχει τις διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις που απαιτούνται για τη διεκπεραίωση του αιτήματος παροχής πληροφοριών. Οι ισχύουσες προθεσμίες θα πρέπει να αναστέλλονται από τη στιγμή που το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, η εντεταλμένη αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους λαμβάνει το αίτημα για διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις. Ωστόσο, θα πρέπει να είναι δυνατό να ζητούνται διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις μόνο όταν οι διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις είναι αντικειμενικά αναγκαίες και αναλογικές, υπό την έννοια ότι χωρίς αυτές, το αίτημα παροχής πληροφοριών θα έπρεπε να απορριφθεί για έναν από τους λόγους που απαριθμούνται στην παρούσα οδηγία. Για λόγους αποτελεσματικής συνεργασίας, θα πρέπει επίσης να διατηρηθεί η δυνατότητα να ζητούνται οι απαραίτητες διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις και σε άλλες περιπτώσεις, χωρίς αυτό να οδηγήσει σε αναστολή των προθεσμιών.
- (21) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η αναγκαία ευελιξία ενόψει των επιχειρησιακών αναγκών που ενδέχεται να διαφέρουν στην πράξη, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να προβλέπει δύο άλλα μέσα ανταλλαγής πληροφοριών, πέραν των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται στα ενιαία σημεία επαφής. Το πρώτο είναι η αυθόρμητη παροχή πληροφοριών ενός ενιαίου σημείου επαφής ή των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου χωρίς να έχει προηγηθεί αίτημα προς το ενιαίο σημείο επαφής ή την αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου ενός άλλου κράτους μέλους, δηλαδή η παροχή πληροφοριών κατόπιν ίδιας πρωτοβουλίας. Το δεύτερο είναι η παροχή πληροφοριών κατόπιν σχετικού αιτήματος που υποβάλλεται είτε από ένα ενιαίο σημείο επαφής είτε από μία αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου απευθείας στην αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους. Όσον αφορά και τα δύο μέσα ανταλλαγής πληροφοριών, η παρούσα οδηγία προβλέπει μόνο περιορισμένο αριθμό ελάχιστων απαιτήσεων, ιδίως όσον αφορά την ενημέρωση των σχετικών ενιαίων σημείων επαφής και,

όσον αφορά την παροχή πληροφοριών ίδια πρωτοβουλία, τις περιπτώσεις στις οποίες πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες και τη γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιείται. Οι εν λόγω απαιτήσεις θα πρέπει επίσης να εφαρμόζονται σε περιπτώσεις στις οποίες η αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου παρέχει πληροφορίες στο ενιαίο σημείο επαφής του δικού της κράτους μέλους προκειμένου να παρασχεθούν οι εν λόγω πληροφορίες σε άλλο κράτος μέλος, όταν για παράδειγμα απαιτείται συμμόρφωση με τους κανόνες που ορίζονται στην παρούσα οδηγία σχετικά με τη γλώσσα που πρέπει να χρησιμοποιείται κατά την παροχή πληροφοριών.

- (22) Η απαίτηση προηγούμενης δικαστικής άδειας για την παροχή πληροφοριών, εφόσον προβλέπεται από το εθνικό δίκαιο, αποτελεί σημαντική εγγύηση που πρέπει να τηρείται. Ωστόσο, τα νομικά συστήματα των κρατών μελών διαφέρουν από την άποψη αυτή και η παρούσα οδηγία δεν θα πρέπει να θεωρείται ότι θίγει τους κανόνες και τις προϋποθέσεις σχετικά με τις προηγούμενες δικαστικές άδειες που προβλέπονται στο εθνικό δίκαιο, εκτός από την απαίτηση οι ανταλλαγές στο εσωτερικό των κρατών μελών και οι ανταλλαγές μεταξύ κρατών μελών να αντιμετωπίζονται με ισοδύναμο τρόπο, τόσο επί της ουσίας όσο και από διαδικαστική άποψη. Επιπλέον, προκειμένου να περιοριστούν στο ελάχιστο τυχόν καθυστερήσεις και επιπλοκές που σχετίζονται με την εφαρμογή της εν λόγω απαίτησης, το ενιαίο σημείο επαφής ή οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου, κατά περίπτωση, του κράτους μέλους της αρμόδιας δικαστικής αρχής θα πρέπει να λαμβάνουν όλα τα πρακτικά και νομικά μέτρα, κατά περίπτωση σε συνεργασία με το ενιαίο σημείο επαφής ή την εντεταλμένη αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους, για να λάβουν δικαστική άδεια το συντομότερο δυνατόν. Μολονότι η νομική βάση της παρούσας οδηγίας περιορίζεται στη συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου σύμφωνα με το άρθρο 87 παράγραφος 2 στοιχείο α) της Συνθήκης για τη λειτουργία της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΣΛΕΕ), η παρούσα οδηγία ενδέχεται να είναι σημαντική για τις δικαστικές αρχές.
- (23) Είναι ιδιαίτερα σημαντικό να διασφαλίζεται η προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, σύμφωνα με το δίκαιο της Ένωσης, στο πλαίσιο κάθε ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Προς τον σκοπό αυτόν, κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από ενιαίο σημείο επαφής ή από αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου δυνάμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να διενεργείται σε πλήρη συμμόρφωση με την οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁷⁾. Σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/794, ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για τη Συνεργασία στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (Ευρωπόλ) επεξεργάζεται δεδομένα σύμφωνα με τους κανόνες που ορίζονται σε αυτόν. Η εν λόγω οδηγία και ο εν λόγω κανονισμός δεν θίγονται από την παρούσα οδηγία. Ειδικότερα, θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που ανταλλάσσονται από τα ενιαία σημεία επαφής και τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου περιορίζονται στις κατηγορίες δεδομένων ανά κατηγορία υποκειμένων δεδομένων που απαριθμούνται στο τμήμα Β του παραρτήματος ΙΙ του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794. Επομένως, θα πρέπει να γίνει σαφής διάκριση μεταξύ των δεδομένων που αφορούν υπόπτους και των δεδομένων που αφορούν μάρτυρες, θύματα ή πρόσωπα που ανήκουν σε άλλες ομάδες, για τα οποία ισχύουν αυστηρότεροι περιορισμοί. Επιπλέον, στο μέτρο του δυνατού, τα εν λόγω δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα θα πρέπει να διακρίνονται σύμφωνα με τον βαθμό ακρίβειας και αξιοπιστίας τους. Προκειμένου να διασφαλιστεί η ακρίβεια και η αξιοπιστία, τα γεγονότα θα πρέπει να διακρίνονται από τις προσωπικές εκτιμήσεις. Τα ενιαία σημεία επαφής ή, κατά περίπτωση, οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου θα πρέπει να επεξεργάζονται τα αιτήματα παροχής πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας το συντομότερο δυνατόν, ώστε να διασφαλίζεται η ακρίβεια και η αξιοπιστία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, να αποφεύγεται η περιττή αλληλεπικάλυψη δεδομένων και να μειώνεται ο κίνδυνος τα δεδομένα να καταστούν παρωχημένα ή να μην είναι πλέον διαθέσιμα στα ενιαία σημεία επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου. Όπου αποδειχθεί ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι εσφαλμένα, θα πρέπει να διορθώνονται ή να διαγράφονται ή να περιορίζεται η επεξεργασία τους χωρίς καθυστέρηση.
- (24) Προκειμένου να καταστεί δυνατή η επαρκής και ταχεία παροχή πληροφοριών από τα ενιαία σημεία επαφής, είτε κατόπιν αιτήματος είτε με δική τους πρωτοβουλία, είναι σημαντικό να υπάρχει αμοιβαία κατανόηση μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου. Όλες οι ανταλλαγές πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένης της παροχής των ζητούμενων πληροφοριών, των απορρίψεων αιτημάτων παροχής πληροφοριών, συμπεριλαμβανομένων των λόγων για τις απορρίψεις αυτές, και, κατά περίπτωση, των αιτημάτων για διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις καθώς και των παρασχεθεισών διευκρινίσεων ή αποσαφηνίσεων που αφορούν συγκεκριμένο αίτημα, θα πρέπει να διαβιβάζονται στη γλώσσα στην οποία υποβλήθηκε το εν λόγω αίτημα. Ως εκ τούτου, για να αποφευχθούν καθυστερήσεις στην παροχή των ζητούμενων πληροφοριών που προκαλούνται από γλωσσικούς φραγμούς και για να περιοριστεί το κόστος μετάφρασης, τα κράτη μέλη θα πρέπει να καταρτίσουν κατάλογο με μία ή περισσότερες γλώσσες στις οποίες μπορεί να απευθύνεται το ενιαίο σημείο επαφής τους και στις οποίες μπορεί να επικοινωνεί. Δεδομένου ότι η αγγλική είναι γλώσσα ευρέως κατανοητή και χρησιμοποιούμενη στην πράξη, όσον αφορά τη συνεργασία για την επιβολή του νόμου εντός της Ένωσης, θα πρέπει να συμπεριληφθεί στον εν λόγω κατάλογο. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να παρέχουν τον εν λόγω κατάλογο και τυχόν επικαιροποιήσεις του στην Επιτροπή. Η Επιτροπή θα πρέπει να δημοσιεύει στο διαδίκτυο συγκεντρωτικό πίνακα των εν λόγω καταλόγων.

⁽¹⁷⁾ Οδηγία (ΕΕ) 2016/680 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 27ης Απριλίου 2016, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από αρμόδιες αρχές για τους σκοπούς της πρόληψης, διερεύνησης, ανίχνευσης ή δίωξης ποινικών αδικημάτων ή της εκτέλεσης ποινικών κυρώσεων και για την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών και την κατάργηση της απόφασης-πλαίσιο 2008/977/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 119 της 4.5.2016, σ. 89).

- (25) Προκειμένου να διασφαλιστεί η ασφάλεια και η προστασία των ευρωπαίων πολιτών, είναι αναγκαίο η Ευρώπη να διαθέτει τις απαραίτητες πληροφορίες για την εκπλήρωση του ρόλου της ως κόμβου πληροφοριών της Ένωσης για εγκληματικές δραστηριότητες που στηρίζει τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου. Επομένως, όταν ανταλλάσσονται πληροφορίες μεταξύ κρατών μελών, ανεξάρτητα από το αν η ανταλλαγή αυτή πραγματοποιείται βάσει αιτήματος παροχής πληροφοριών που υποβάλλεται σε ενιαίο σημείο επαφής ή αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου ή αν παρέχεται από ενιαίο σημείο επαφής ή αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου ή ίδια πρωτοβουλία, θα πρέπει να αξιολογείται, κατά περίπτωση, το κατά πόσο θα πρέπει να αποστέλλεται αντίγραφο αιτήματος παροχής πληροφοριών που υποβάλλεται δυνάμει της παρούσας οδηγίας ή των πληροφοριών που ανταλλάσσονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας στην Ευρώπη, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 6 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794, όταν αφορά ποινικά αδικήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των στόχων της. Οι αξιολογήσεις αυτές θα πρέπει να βασίζονται στους στόχους της Ευρώπη, όπως ορίζονται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/794, όσον αφορά το πεδίο εφαρμογής της αξιόποινης πράξης. Τα κράτη μέλη δεν θα πρέπει να υποχρεούνται να αποστέλλουν στην Ευρώπη αντίγραφο του αιτήματος παροχής πληροφοριών ή των πληροφοριών που ανταλλάσσονται, αν αυτό θα ήταν αντίθετο προς ουσιώδη συμφέροντα ασφάλειας του οικείου κράτους μέλους, αν έθετε σε κίνδυνο την επιτυχία υπό εξέλιξης έρευνας ή την ασφάλεια προσώπου ή αν αποκάλυπτε πληροφορίες που αφορούν οργανώσεις ή συγκεκριμένες δραστηριότητες συλλογής πληροφοριών στον τομέα της εθνικής ασφάλειας. Επιπλέον, σύμφωνα με την αρχή της κυριότητας των δεδομένων και με την επιφύλαξη της υποχρέωσης που προβλέπεται στον κανονισμό (ΕΕ) 2016/794 σχετικά με τον καθορισμό του σκοπού και των περιορισμών της επεξεργασίας πληροφοριών από την Ευρώπη, οι πληροφορίες που λαμβάνονται αρχικά από άλλο κράτος μέλος ή τρίτο κράτος θα πρέπει να παρέχονται στην Ευρώπη μόνον εφόσον το εν λόγω κράτος μέλος ή τρίτο κράτος έχει δώσει τη συγκατάθεσή του. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξασφαλίζουν ότι το προσωπικό του ενιαίου σημείου επαφής και της αρμόδιας αρχής επιβολής του νόμου υποστηρίζεται επαρκώς και καταρτίζεται ώστε να εντοπίζει ταχύτερα και με ακρίβεια ποιες πληροφορίες που ανταλλάσσονται στο πλαίσιο της παρούσας οδηγίας εμπίπτουν στην εντολή της Ευρώπη και είναι απαραίτητες για την εκπλήρωση των στόχων της.
- (26) Θα πρέπει να επιλυθεί το πρόβλημα του πολλαπλασιασμού των διαύλων επικοινωνίας που χρησιμοποιούνται για τη διαβίβαση πληροφοριών για την επιβολή του νόμου μεταξύ των κρατών μελών, καθώς εμποδίζει την επαρκή και ταχεία ανταλλαγή των πληροφοριών αυτών και αυξάνει τον κίνδυνο όσο αφορά την ασφάλεια των προσωπικών δεδομένων. Ως εκ τούτου, η χρήση της εφαρμογής δικτύου ασφαλούς ανταλλαγής πληροφοριών (SIENA), η οποία τελεί υπό τη διαχείριση της Ευρώπη και αναπτύσσεται από αυτήν, σύμφωνα με τον κανονισμό (ΕΕ) 2016/794, θα πρέπει να καταστεί υποχρεωτική για όλες τις εν λόγω διαβιβάσεις και επικοινωνίες δυνάμει της παρούσας οδηγίας, συμπεριλαμβανομένης της αποστολής αιτημάτων παροχής πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής και απευθείας στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου, της παροχής πληροφοριών βάσει των εν λόγω αιτημάτων και της παροχής πληροφοριών από ενιαία σημεία επαφής και από αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου με δική τους πρωτοβουλία, των επικοινωνιών σχετικά με απορρίψεις παροχής πληροφοριών και διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις, καθώς και της αποστολής αντιγράφων αιτημάτων παροχής πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής και στην Ευρώπη. Προς τον σκοπό αυτόν, όλα τα ενιαία σημεία επαφής και όλες οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου που ενδέχεται να συμμετέχουν σε ανταλλαγές πληροφοριών, θα πρέπει να συνδέονται απευθείας με τη SIENA. Για να μπορούν οι υπάλληλοι πρώτης γραμμής, όπως οι αστυνομικοί που συμμετέχουν σε επιχειρήσεις αστυνομικού κλειού, να αξιοποιούν τη SIENA, η SIENA θα πρέπει επίσης, όπου αρμόζει, να λειτουργεί σε κινητές συσκευές. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να προβλεφθεί σύντομη μεταβατική περίοδος προκειμένου να καταστεί δυνατή η πλήρης υλοποίηση της SIENA, καθώς συνεπάγεται αλλαγή των υφιστάμενων διαδικασιών σε ορισμένα κράτη μέλη και απαιτεί την κατάρτιση του προσωπικού. Προκειμένου να λαμβάνεται υπόψη η επιχειρησιακή πραγματικότητα και να μην παρεμποδίζεται η καλή συνεργασία μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου, τα κράτη μέλη θα πρέπει να είναι σε θέση να επιτρέπουν στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή στις οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου να χρησιμοποιούν άλλον ασφαλή δίαυλο επικοινωνίας σε περιορισμένο αριθμό αιτιολογημένων καταστάσεων. Όταν τα κράτη μέλη επιτρέπουν στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή στις οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου να χρησιμοποιούν άλλο δίαυλο επικοινωνίας λόγω του επείγοντος χαρακτήρα του αιτήματος παροχής πληροφοριών, θα πρέπει, όπου είναι εφικτό και σύμφωνο με τις επιχειρησιακές ανάγκες μετά την παύση του επείγοντος χαρακτήρα της κατάστασης, να χρησιμοποιούν εκ νέου τη SIENA. Η χρήση της SIENA δεν θα πρέπει να καταστεί υποχρεωτική για την εσωτερική ανταλλαγή πληροφοριών εντός κράτους μέλους.
- (27) Για την απλούστευση, τη διευκόλυνση και την καλύτερη διαχείριση των ροών πληροφοριών, κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να δημιουργήσει ή να ορίσει ενιαίο σημείο επαφής. Τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να είναι αρμόδια για τον συντονισμό και τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Κάθε κράτος μέλος θα πρέπει να κοινοποιεί στην Επιτροπή τη δημιουργία ή τον ορισμό του οικείου ενιαίου σημείου επαφής και οποιεσδήποτε αλλαγές σε αυτό. Η Επιτροπή θα πρέπει να δημοσιεύει τις εν λόγω κοινοποιήσεις και τυχόν επικαιροποιήσεις τους. Τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει, ειδικότερα, να συμβάλουν στον μετριασμό των εμποδίων στη ροή πληροφοριών που προκύπτουν από τον κατακερματισμό του τρόπου με τον οποίο οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου επικοινωνούν μεταξύ τους, ως απάντηση στην αυξανόμενη ανάγκη για από κοινού αντιμετώπιση του διασυνοριακού εγκλήματος, όπως η διακίνηση ναρκωτικών, το κυβερνοεγκλημα, η εμπορία ανθρώπων και η τρομοκρατία. Στα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να ανατεθούν ορισμένα ειδικά, ελάχιστα καθήκοντα και ορισμένες ελάχιστες ικανότητες ώστε να είναι σε θέση να εκπληρώνουν αποτελεσματικά τα συντονιστικά τους καθήκοντα όσον αφορά τη διασυνοριακή ανταλλαγή πληροφοριών για σκοπούς επιβολής του νόμου δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

- (28) Τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να έχουν πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που είναι διαθέσιμες εντός του κράτους μέλους τους, μεταξύ άλλων με την παροχή εύκολης πρόσβασης σε όλες τις σχετικές ενωσιακές και διεθνείς βάσεις δεδομένων και πλατφόρμες, σύμφωνα με τις διαδικασίες που καθορίζονται στο εφαρμοστέο ενωσιακό και εθνικό δίκαιο. Προκειμένου να είναι σε θέση να ανταποκριθούν στις απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά τις προθεσμίες, τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να διαθέτουν επαρκείς πόρους όσο αφορά τον προϋπολογισμό και το προσωπικό, συμπεριλαμβανομένων επαρκών μεταφραστικών ικανοτήτων, και να λειτουργούν σε εικοσιτετράωρη βάση. Στο πλαίσιο αυτό, η ύπαρξη υπηρεσίας εξυπηρέτησης που θα είναι σε θέση να ελέγχει, να επεξεργάζεται και να διοχετεύει εισερχόμενα αιτήματα παροχής πληροφοριών θα μπορούσε να αυξήσει την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητά τους. Τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει επίσης να έχουν στη διάθεσή τους ανά πάσα στιγμή, δικαστικές αρχές αρμόδιες για τη χορήγηση παρουσίας των εν λόγω δικαστικών αρχών εντός των εγκαταστάσεων του ενιαίου σημείου επαφής ή της λειτουργικής διαθέσιμότητας των εν λόγω δικαστικών αρχών, είτε εντός των εγκαταστάσεων του ενιαίου σημείου επαφής είτε άμεσα κατόπιν κλήσης τους.
- (29) Προκειμένου να είναι σε θέση να εκτελούν αποτελεσματικά τα συντονιστικά τους καθήκοντα δυνάμει της παρούσας οδηγίας, τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να αποτελούνται από προσωπικό προερχόμενο από τις εν λόγω αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου των οποίων η συμμετοχή είναι απαραίτητη για την επαρκή και ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Ενώ εναπόκειται σε κάθε κράτος μέλος να αποφασίσει σχετικά με την ακριβή οργάνωση και σύνθεση που απαιτούνται για την εκπλήρωση της εν λόγω απαίτησης, αστυνομικές, τελωνειακές και άλλες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου που είναι υπεύθυνες για την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων, καθώς και πιθανά σημεία επαφής για τα περιφερειακά και διμερή γραφεία, όπως αξιωματικούς συνδέσμους και ακολούθους που αποσπώνται ή τοποθετούνται σε άλλα κράτη μέλη και σχετικές υπηρεσίες επιβολής του νόμου της Ένωσης, όπως η Ευρωπόλ, θα μπορούσαν να εκπροσωπούνται στα ενιαία σημεία επαφής. Ωστόσο, για λόγους αποτελεσματικού συντονισμού, τα ενιαία σημεία επαφής θα πρέπει να αποτελούνται κατ' ελάχιστον από εκπροσώπους της εθνικής μονάδας της Ευρωπόλ, του τμήματος SIRENE και του εθνικού κεντρικού γραφείου της Ιντερπόλ, όπως προβλέπεται από τη σχετική νομική πράξη της Ένωσης ή τη διεθνή συμφωνία και με την επιφύλαξη ότι η παρούσα οδηγία δεν ισχύει για την ανταλλαγή πληροφοριών που ρυθμίζεται ειδικά από την εν λόγω νομική πράξη της Ένωσης.
- (30) Δεδομένων των ειδικών απαιτήσεων της διασυνοριακής συνεργασίας στον τομέα της επιβολής του νόμου, συμπεριλαμβανομένου του χειρισμού ευαίσθητων πληροφοριών στο πλαίσιο αυτό, είναι σημαντικό το προσωπικό των ενιαίων σημείων επαφής και οι αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου να διαθέτουν τις απαραίτητες γνώσεις και δεξιότητες για τη νόμιμη, αποδοτική και αποτελεσματική εκτέλεση των δυνάμει της παρούσας οδηγίας λειτουργιών τους. Ειδικότερα, το προσωπικό των ενιαίων σημείων επαφής θα πρέπει να παροτρύνεται να παρακολουθήσει επαρκή και τακτικά σεμινάρια κατάρτισης που θα παρέχονται τόσο σε επίπεδο Ένωσης όσο και σε εθνικό επίπεδο και τα οποία αντιστοιχούν στις επαγγελματικές τους ανάγκες και στο συγκεκριμένο προφίλ τους και διευκολύνουν τις επαφές τους με τα ενιαία σημεία επαφής και τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου από άλλα κράτη μέλη που είναι αναγκαίες για την εφαρμογή των κανόνων που προβλέπονται στην παρούσα οδηγία. Στο πλαίσιο αυτό, θα πρέπει να δοθεί ιδιαίτερη προσοχή στην ορθή χρήση των εργαλείων επεξεργασίας δεδομένων και των συστημάτων ΠΠ, στη μετάδοση γνώσεων σχετικά με τα σχετικά ενωσιακά και εθνικά νομικά πλαίσια στον τομέα της δικαιοσύνης και των εσωτερικών υποθέσεων, με ιδιαίτερη έμφαση στην προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, στη συνεργασία για την επιβολή του νόμου και στον χειρισμό εμπιστευτικών πληροφοριών, καθώς και στις γλώσσες στις οποίες το οικείο κράτος μέλος έχει δηλώσει ότι το ενιαίο σημείο επαφής του είναι σε θέση να ανταλλάσσει πληροφορίες, με σκοπό να συμβάλει στην υπέρβαση των γλωσσικών εμποδίων. Για τον σκοπό της παροχής την εν λόγω κατάρτισης, τα κράτη μέλη θα πρέπει επίσης να χρησιμοποιούν τα σεμινάρια κατάρτισης και τα σχετικά εργαλεία που προσφέρει ο Οργανισμός της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Κατάρτιση στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (CEPOL), ο οποίος θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2015/2219 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁸⁾, να εξετάσουν τη δυνατότητα για το προσωπικό να αφιερώσει μία εβδομάδα στην Ευρωπόλ, καθώς και να αξιοποιήσει τις σχετικές προσφορές δυνάμει των προγραμμάτων και των έργων που χρηματοδοτούνται από τον προϋπολογισμό της Ένωσης, όπως το πρόγραμμα ανταλλαγών του CEPOL.
- (31) Πέρα από τις τεχνικές δεξιότητες και τις νομικές γνώσεις, η αμοιβαία εμπιστοσύνη και η κοινή αντίληψη αποτελούν, δυνάμει της παρούσας οδηγίας, προϋποθέσεις για την αποτελεσματική και αποδοτική διασυνοριακή συνεργασία στον τομέα της επιβολής του νόμου. Οι προσωπικές επαφές που αποκτώνται μέσω κοινών επιχειρήσεων και η ανταλλαγή εμπειρογνομοσύνης διευκολύνουν την οικοδόμηση εμπιστοσύνης και την ανάπτυξη κοινής ενωσιακής νοοτροπίας αστυνόμευσης. Τα κράτη μέλη θα πρέπει να εξετάσουν το ενδεχόμενο κοινών σεμιναρίων κατάρτισης και ανταλλαγών προσωπικού που επικεντρώνονται στη μεταφορά γνώσεων σχετικά με τις μεθόδους εργασίας, τις ερευνητικές προσεγγίσεις και τις οργανωτικές δομές των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου σε άλλα κράτη μέλη.
- (32) Για να αυξηθεί η συμμετοχή του προσωπικού των ενιαίων σημείων επαφής και των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου σε σεμινάρια κατάρτισης, τα κράτη μέλη θα μπορούσαν επίσης να εξετάσουν το ενδεχόμενο να παρασχεθούν στο προσωπικό αυτό ειδικά κίνητρα.

⁽¹⁸⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2015/2219 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 25ης Νοεμβρίου 2015, σχετικά με τον Οργανισμό της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την Κατάρτιση στον Τομέα της Επιβολής του Νόμου (ΕΑΑ) και για την αντικατάσταση και κατάργηση της απόφασης 2005/681/ΔΕΥ του Συμβουλίου (ΕΕ L 319 της 4.12.2015, σ. 1).

- (33) Είναι αναγκαίο τα ενιαία σημεία επαφής να εγκαθιστούν και να λειτουργούν ενιαίο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων με ορισμένες ελάχιστες λειτουργίες και ικανότητες για να μπορούν να εκτελούν κάθε καθήκον τους βάσει της παρούσας οδηγίας με αποτελεσματικό και αποδοτικό τρόπο, ιδίως όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων είναι ένα σύστημα ροής εργασιών που επιτρέπει στα ενιαία σημεία επαφής να διαχειρίζονται τις ανταλλαγές πληροφοριών. Είναι ευκατό το πρότυπο ενιαίου μορφότυπου μηνυμάτων που θεσπίστηκε με τον κανονισμό (ΕΕ) 2019/818 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου⁽¹⁹⁾ να χρησιμοποιηθεί για την ανάπτυξη του συστήματος διαχείρισης υποθέσεων.
- (34) Οι κανόνες της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680 εφαρμόζονται για την επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων. Η επεξεργασία περιλαμβάνει και την αποθήκευση. Για λόγους σαφήνειας και αποτελεσματικής προστασίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, οι κανόνες που ορίζονται στην εν λόγω οδηγία θα πρέπει να διευκρινιστούν περαιτέρω στην παρούσα οδηγία. Ειδικότερα, όσον αφορά την απαίτηση που ορίζεται στην οδηγία (ΕΕ) 2016/680, σύμφωνα με την οποία τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διατηρούνται υπό μορφή που επιτρέπει τον προσδιορισμό της ταυτότητας των υποκειμένων των δεδομένων για χρονικό διάστημα όχι μεγαλύτερο από αυτό που είναι αναγκαίο για την επίτευξη των σκοπών για τους οποίους υποβάλλονται σε επεξεργασία, η παρούσα οδηγία θα πρέπει να διευκρινίζει ότι, όταν ένα ενιαίο σημείο επαφής λαμβάνει πληροφορίες που ανταλλάσσονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και περιέχουν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, το ενιαίο σημείο επαφής θα πρέπει να διατηρεί τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων μόνο στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο και αναλογικό για την εκτέλεση των καθηκόντων του δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Όταν δεν πληρούνται πλέον αυτά τα κριτήρια, το ενιαίο σημείο επαφής θα πρέπει να διαγράφει αμετάκλητα τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα από το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων. Προκειμένου να διασφαλιστεί ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα διατηρούνται μόνο για όσο διάστημα θεωρείται αναγκαίο και αναλογικό, σύμφωνα με τους κανόνες σχετικά με τις προθεσμίες αποθήκευσης και επανεξέτασης που ορίζονται στην οδηγία (ΕΕ) 2016/680, το ενιαίο σημείο επαφής θα πρέπει να επανεξετάζει τακτικά κατά πόσον εξακολουθούν να πληρούνται οι εν λόγω απαιτήσεις. Για τον σκοπό αυτό, θα πρέπει να πραγματοποιηθεί μια πρώτη επανεξέταση το αργότερο έξι μήνες μετά την ολοκλήρωση της ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ήτοι τη στιγμή κατά την οποία παρασχέθηκε η τελευταία πληροφορία ή ανταλλάχθηκε η τελευταία σχετική κοινοποίηση. Οι απαιτήσεις της παρούσας οδηγίας σχετικά με την εν λόγω επανεξέταση και διαγραφή δεν θα πρέπει, ωστόσο, να θίγουν τη δυνατότητα των εθνικών αρχών που είναι αρμόδιες για την πρόληψη, την εξακρίβωση και τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων να διατηρούν τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα στα εθνικά ποινικά αρχεία τους σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο, σε συμμόρφωση με το ενωσιακό δίκαιο, και ιδίως με την οδηγία (ΕΕ) 2016/680.
- (35) Προκειμένου να συνδράμουν τα ενιαία σημεία επαφής και τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου στην ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας και να προωθήσουν μια κοινή ευρωπαϊκή αστυνομική νοοτροπία μεταξύ των κρατών μελών, τα κράτη μέλη θα πρέπει να παροτρύνουν την πρακτική συνεργασία μεταξύ των οικείων ενιαίων σημείων επαφής και των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου. Ειδικότερα, το Συμβούλιο θα πρέπει να διοργανώνει συνεδριάσεις των επικεφαλής των ενιαίων σημείων επαφής τουλάχιστον σε ετήσια βάση για την ανταλλαγή εμπειριών και βέλτιστων πρακτικών όσον αφορά την ανταλλαγή πληροφοριών για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας. Άλλες μορφές συνεργασίας θα πρέπει να περιλαμβάνουν τη σύνταξη εγχειριδίων για την ανταλλαγή πληροφοριών στον τομέα της επιβολής του νόμου, την κατάρτιση εθνικών ενημερωτικών δελτίων σχετικά με άμεσα και έμμεσα προσβάσιμες πληροφορίες, τα ενιαία σημεία επαφής, τις ορισθείσες αρχές επιβολής του νόμου και τα γλωσσικά καθεστώτα, ή άλλα έγγραφα σχετικά με κοινές διαδικασίες, την αντιμετώπιση των δυσκολιών όσον αφορά τις ροές εργασίας, την ενημέρωση σχετικά με τις ιδιαιτερότητες των σχετικών νομικών πλαισίων και τη διοργάνωση, κατά περίπτωση, συνεδριάσεων μεταξύ των οικείων ενιαίων σημείων επαφής.
- (36) Για να καταστεί δυνατή η αναγκαία παρακολούθηση και αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, τα κράτη μέλη θα πρέπει να υποχρεούνται να συλλέγουν και να παρέχουν ετησίως στην Επιτροπή ορισμένα δεδομένα αναφορικά με την εφαρμογή της οδηγίας. Η απαίτηση αυτή είναι αναγκαία, ιδίως, για να αντιμετωπιστεί η έλλειψη συγκρίσιμων δεδομένων που ποσοτικοποιούν τις σχετικές διασυνοριακές ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου, ενώ επίσης διευκολύνει την υποχρέωση υποβολής εκθέσεων από την Επιτροπή σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας. Τα απαιτούμενα για τον συγκεκριμένο σκοπό δεδομένα θα πρέπει να παράγονται αυτόματα από το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων και τη SIENA.

⁽¹⁹⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2019/818 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 2019, για τη θέσπιση πλαισίου λειτουργικότητας μεταξύ των συστημάτων πληροφοριών της ΕΕ στον τομέα της αστυνομικής και δικαστικής συνεργασίας, του ασύλου και της μετανάστευσης και για την τροποποίηση των κανονισμών (ΕΕ) 2018/1726, (ΕΕ) 2018/1862 και (ΕΕ) 2019/816 (ΕΕ L 135 της 22.5.2019, σ. 85).

- (37) Δεδομένου του διασυνοριακού χαρακτήρα του εγκλήματος και της τρομοκρατίας, τα κράτη μέλη πρέπει να βασίζονται το ένα στο άλλο για να αποτρέπουν, να εξακριβώνουν ή να ερευνούν τις εν λόγω αξιόποινες πράξεις. Καθότι ο στόχος της παρούσας οδηγίας, δηλαδή η εξασφάλιση επαρκούς και ταχείας ροής πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου και της Ευρώπης, δεν μπορεί να επιτευχθεί επαρκώς με τη μεμονωμένη δράση των κρατών μελών, μπορεί, ωστόσο, λόγω της κλίμακας και των αποτελεσμάτων της δράσης, να επιτευχθεί καλύτερα σε επίπεδο Ένωσης μέσω της θέσπισης κοινών κανόνων και κοινής νοσοτροπίας για την ανταλλαγή πληροφοριών και μέσω σύγχρονων εργαλείων και διαύλων επικοινωνίας, η Ένωση δύναται να λάβει μέτρα, σύμφωνα με την αρχή της επικουρικότητας, όπως ορίζεται στο άρθρο 5 της Συνθήκης για την Ευρωπαϊκή Ένωση (ΣΕΕ). Σύμφωνα με την αρχή της αναλογικότητας όπως διατυπώνεται στο ίδιο άρθρο, η παρούσα οδηγία δεν υπερβαίνει τα αναγκαία όρια για την επίτευξη του στόχου αυτού.
- (38) Ζητήθηκε η γνώμη του Ευρωπαϊκού Επόπτη Προστασίας Δεδομένων σύμφωνα με το άρθρο 42 παράγραφος 1 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου ⁽²⁰⁾, ο οποίος γνωμοδότησε στις 7 Μαρτίου 2022.
- (39) Η παρούσα οδηγία θεμελιώνεται στις αξίες στις οποίες βασίζεται η Ένωση, όπως ορίζει το άρθρο 2 ΣΕΕ, συμπεριλαμβανομένων του κράτους δικαίου, της ελευθερίας και της δημοκρατίας. Επιπλέον, σέβεται τα θεμελιώδη δικαιώματα και τις εγγυήσεις, και τηρεί τις αρχές που αναγνωρίζονται ιδίως από τον Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ο «Χάρτης»), και συγκεκριμένα το δικαίωμα στην ελευθερία και την ασφάλεια, το σεβασμό της ιδιωτικής και οικογενειακής ζωής και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, όπως αυτά ορίζονται στα άρθρα 6, 7 και 8 του Χάρτη, καθώς και στο άρθρο 16 ΣΛΕΕ. Κάθε επεξεργασία δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα δυνάμει της παρούσας οδηγίας θα πρέπει να περιορίζεται σε ό,τι είναι απολύτως αναγκαίο και αναλογικό και να υπόκειται σε σαφείς προϋποθέσεις, αυστηρές απαιτήσεις και αποτελεσματική εποπτεία από τις εθνικές εποπτικές αρχές που έχουν συγκροτηθεί με την οδηγία (ΕΕ) 2016/680 και τον Ευρωπαϊκό Επόπτη Προστασίας Δεδομένων, όπου αρμόζει, σύμφωνα με τις αντίστοιχες εντολές τους.
- (40) Σύμφωνα με τα άρθρα 1 και 2 του πρωτοκόλλου αριθ. 22 για τη θέση της Δανίας, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και στη ΣΛΕΕ, η Δανία δεν συμμετέχει στην έκδοση της παρούσας οδηγίας και δεν δεσμεύεται από αυτήν ούτε υπόκειται στην εφαρμογή της. Δεδομένου ότι η παρούσα οδηγία αναπτύσσει περαιτέρω το κεκτημένο του Σένγκεν, η Δανία αποφασίζει, σύμφωνα με το άρθρο 4 του εν λόγω πρωτοκόλλου, εντός έξι μηνών αφότου το Συμβούλιο αποφασίσει επί της παρούσας οδηγίας, σχετικά με τη μεταφορά της στο εθνικό της δίκαιο.
- (41) Η Ιρλανδία συμμετέχει στην παρούσα οδηγία σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 1 του πρωτοκόλλου αριθ. 19 σχετικά με το κεκτημένο του Σένγκεν το οποίο έχει ενσωματωθεί στο πλαίσιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, το οποίο προσαρτάται στη ΣΕΕ και τη ΣΛΕΕ, και με το άρθρο 6 παράγραφος 2 της απόφασης 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²¹⁾.
- (42) Όσον αφορά την Ισλανδία και τη Νορβηγία, η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια της συμφωνίας η οποία συνήφθη από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αφενός, και από τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας, αφετέρου, σχετικά με τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽²²⁾, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα στον οποίο αναφέρεται το άρθρο 1 σημείο Η της απόφασης 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου ⁽²³⁾.
- (43) Όσον αφορά την Ελβετία, η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν κατά την έννοια της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽²⁴⁾, οι οποίες εμπίπτουν στον τομέα του άρθρου 1 σημείο Η της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2008/149/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽²⁵⁾.

⁽²⁰⁾ Κανονισμός (ΕΕ) 2018/1725 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου, της 23ης Οκτωβρίου 2018, για την προστασία των φυσικών προσώπων έναντι της επεξεργασίας δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα από τα θεσμικά και λοιπά όργανα και τους οργανισμούς της Ένωσης και την ελεύθερη κυκλοφορία των δεδομένων αυτών, και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 45/2001 και της απόφασης αριθ. 1247/2002/ΕΚ (ΕΕ L 295 της 21.11.2018, σ. 39).

⁽²¹⁾ Απόφαση 2002/192/ΕΚ του Συμβουλίου, της 28ης Φεβρουαρίου 2002, σχετικά με το αίτημα της Ιρλανδίας να συμμετέχει σε ορισμένες από τις διατάξεις του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 64 της 7.3.2002, σ. 20).

⁽²²⁾ ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 36.

⁽²³⁾ Απόφαση 1999/437/ΕΚ του Συμβουλίου, της 17ης Μαΐου 1999, σχετικά με ορισμένες λεπτομέρειες εφαρμογής της συμφωνίας που έχει συναφθεί από το Συμβούλιο της Ευρωπαϊκής Ένωσης, τη Δημοκρατία της Ισλανδίας και το Βασίλειο της Νορβηγίας για τη σύνδεση των δύο αυτών κρατών, με την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 176 της 10.7.1999, σ. 31).

⁽²⁴⁾ ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 52.

⁽²⁵⁾ Απόφαση 2008/149/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 28ης Ιανουαρίου 2008, για την υπογραφή, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της συμφωνίας μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς την υλοποίηση, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν (ΕΕ L 53 της 27.2.2008, σ. 50).

- (44) Όσον αφορά το Λιχτενστάιν, η παρούσα οδηγία αποτελεί ανάπτυξη των διατάξεων του κεκτημένου του Σένγκεν, κατά την έννοια του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν ⁽²⁶⁾, οι οποίες διατάξεις εμπίπτουν στον τομέα ο οποίος αναφέρεται στο άρθρο 1 σημείο Η της απόφασης 1999/437/ΕΚ, σε συνδυασμό με το άρθρο 3 της απόφασης 2011/349/ΕΕ του Συμβουλίου ⁽²⁷⁾,

ΕΞΕΔΩΣΑΝ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΑ ΟΔΗΓΙΑ:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Ι

ΓΕΝΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 1

Αντικείμενο και πεδίο εφαρμογής

1. Η παρούσα οδηγία θεσπίζει εναρμονισμένους κανόνες για την επαρκή και ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών για τους σκοπούς της πρόληψης, της εξακρίβωσης ή της διερεύνησης αξιόποινων πράξεων.

Ειδικότερα, η παρούσα οδηγία θεσπίζει κανόνες σχετικά με:

- α) αιτήματα παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται στα ενιαία σημεία επαφής που έχουν συσταθεί ή οριστεί από τα κράτη μέλη, ειδικότερα όσον αφορά το περιεχόμενο των εν λόγω αιτημάτων, την παροχή πληροφοριών δυνάμει των εν λόγω αιτημάτων, τις γλώσσες εργασίας των ενιαίων σημείων επαφής, τις υποχρεωτικές προθεσμίες για την παροχή των ζητούμενων πληροφοριών, καθώς και τους λόγους απόρριψης των εν λόγω αιτημάτων·
- β) την παροχή από ένα κράτος μέλος κατόπιν δικής του πρωτοβουλίας, των σχετικών πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών, ειδικότερα όσον αφορά τις περιπτώσεις και τον τρόπο με τον οποίο πρέπει να παρέχονται οι πληροφορίες αυτές·
- γ) τον προεπιλεγμένο διάλογο επικοινωνίας που πρέπει να χρησιμοποιείται για όλες τις ανταλλαγές πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας και τις πληροφορίες που πρέπει να παρέχονται στα ενιαία σημεία επαφής σε σχέση με τις ανταλλαγές πληροφοριών απευθείας μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου των κρατών μελών·
- δ) τη σύσταση ή τον ορισμό και την οργάνωση, τα καθήκοντα, τη σύνθεση και τις ικανότητες του ενιαίου σημείου επαφής κάθε κράτους μέλους, συμπεριλαμβανομένης της εγκατάστασης και λειτουργίας ενιαίου ηλεκτρονικού συστήματος διαχείρισης υποθέσεων για την εκπλήρωση των καθηκόντων τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας.

2. Η παρούσα οδηγία δεν εφαρμόζεται στις ανταλλαγές πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου με σκοπό την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων που ρυθμίζονται ειδικά από άλλες νομικές πράξεις της Ένωσης. Με την επιφύλαξη των υποχρεώσεων τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας ή άλλων νομικών πράξεων της Ένωσης, τα κράτη μέλη μπορούν να θεσπίζουν ή να διατηρούν διατάξεις που διευκολύνουν περαιτέρω την ανταλλαγή πληροφοριών με τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών για τον σκοπό της πρόληψης, της εξακρίβωσης ή της διερεύνησης αξιόποινων πράξεων, μεταξύ άλλων μέσω διμερών ή πολυμερών ρυθμίσεων.

⁽²⁶⁾ ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 21.

⁽²⁷⁾ Απόφαση 2011/349/ΕΕ του Συμβουλίου, της 7ης Μαρτίου 2011, για τη σύναψη, εξ ονόματος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, του πρωτοκόλλου μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας, της Ελβετικής Συνομοσπονδίας και του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν για την προσχώρηση του Πριγκιπάτου του Λιχτενστάιν στη συμφωνία μεταξύ της Ευρωπαϊκής Ένωσης, της Ευρωπαϊκής Κοινότητας και της Ελβετικής Συνομοσπονδίας σχετικά με τη σύνδεση της Ελβετικής Συνομοσπονδίας προς τη θέση σε ισχύ, την εφαρμογή και την ανάπτυξη του κεκτημένου του Σένγκεν όσον αφορά ιδίως τη δικαστική συνεργασία σε ποινικά θέματα και την αστυνομική συνεργασία (ΕΕ L 160 της 18.6.2011, σ. 1).

3. Η παρούσα οδηγία δεν επιβάλλει στα κράτη μέλη την υποχρέωση:
- α) να λαμβάνουν πληροφορίες με τη χρήση μέτρων καταναγκασμού·
 - β) να αποθηκεύουν πληροφορίες με μοναδικό σκοπό την παροχή τους στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών·
 - γ) να παρέχουν πληροφορίες στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών προκειμένου αυτές να χρησιμοποιηθούν ως αποδεικτικά στοιχεία σε δικαστικές διαδικασίες.
4. Η παρούσα οδηγία δεν θεσπίζει κανένα δικαίωμα χρήσης των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με την παρούσα οδηγία ως αποδεικτικών στοιχείων σε δικαστικές διαδικασίες. Το κράτος μέλος που παρέχει τις πληροφορίες μπορεί να δώσει τη συγκατάθεσή του για τη χρήση τους ως αποδεικτικών στοιχείων σε δικαστικές διαδικασίες.

Άρθρο 2

Ορισμοί

Για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας, νοούνται ως:

- 1) «αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου»: κάθε αστυνομική, τελωνειακή ή άλλη αρχή των κρατών μελών αρμόδια δυνάμει του εθνικού δικαίου να ασκεί εξουσία και να λαμβάνει μέτρα καταναγκασμού για τους σκοπούς της πρόληψης, της εξακρίβωσης ή της διερεύνησης αξιόποινων πράξεων ή κάθε αρχή που συμμετέχει σε κοινές οντότητες συσταθείσες μεταξύ δύο ή περισσότερων κρατών μελών με σκοπό την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων, αλλά δεν περιλαμβάνει υπηρεσίες ή μονάδες που ασχολούνται κυρίως με ζητήματα εθνικής ασφάλειας και υπαλλήλους-συνδέσμους που αποσπώνται σύμφωνα με το άρθρο 47 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν·
- 2) «εντεταλμένη αρχή επιβολής του νόμου»: αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου η οποία είναι εξουσιοδοτημένη να υποβάλλει αιτήματα παροχής πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής άλλων κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 1·
- 3) «σοβαρή αξιόποινη πράξη»: οποιοδήποτε από τα ακόλουθα:
 - α) αδίκημα που προβλέπεται στο άρθρο 2 παράγραφος 2 της απόφασης-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου ⁽²⁸⁾·
 - β) αδίκημα που προβλέπεται στο άρθρο 3 παράγραφος 1 ή 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794·
- 4) «πληροφορίες»: κάθε περιεχόμενο που αφορά ένα ή περισσότερα φυσικά ή νομικά πρόσωπα, γεγονότα ή περιστάσεις και είναι σημαντικό για τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου για τους σκοπούς της διεξαγωγής των καθηκόντων τους βάσει του εθνικού δικαίου για την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων, συμπεριλαμβανομένων των στοιχείων που διαθέτουν οι διοικητικές αρχές·
- 5) «διαθέσιμες πληροφορίες»: άμεσα διαθέσιμες πληροφορίες και έμμεσα διαθέσιμες πληροφορίες·
- 6) «άμεσα προσβάσιμες πληροφορίες»: πληροφορίες που τηρούνται σε βάση δεδομένων στις οποίες μπορεί να έχει άμεση πρόσβαση το ενιαίο σημείο επαφής ή η αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου του κράτους μέλους από το οποίο ζητούνται οι πληροφορίες·
- 7) «έμμεσα προσβάσιμες πληροφορίες»: πληροφορίες που ένα ενιαίο σημείο επαφής ή μια αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου του κράτους μέλους από το οποίο ζητείται η πληροφορία μπορεί να λάβει από άλλες δημόσιες αρχές ή από ιδιωτικούς φορείς εγκατεστημένους στο συγκεκριμένο κράτος μέλος, όπου αυτό επιτρέπεται από το εθνικό δίκαιο και είναι σύμφωνο με αυτό, χωρίς τη χρήση μέτρων καταναγκασμού·
- 8) «δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα»: δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα, όπως ορίζονται στο άρθρο 3 σημείο 1) της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680.

⁽²⁸⁾ Απόφαση-πλαίσιο 2002/584/ΔΕΥ του Συμβουλίου, της 13ης Ιουνίου 2002, για το ευρωπαϊκό ένταλμα σύλληψης και τις διαδικασίες παράδοσης μεταξύ των κρατών μελών (ΕΕ L 190 της 18.7.2002, σ. 1).

Άρθρο 3

Αρχές της ανταλλαγής πληροφοριών

Κάθε κράτος μέλος διασφαλίζει, στο πλαίσιο κάθε ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ότι:

- α) οι διαθέσιμες πληροφορίες μπορούν να παρασχεθούν στο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών («αρχή της διαθεσιμότητας»);
- β) οι προϋποθέσεις για την αίτηση παροχής πληροφοριών και η παροχή πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής ή τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών, είναι ισοδύναμες με εκείνες που ισχύουν για την αίτηση και την παροχή παρόμοιων πληροφοριών εντός του συγκεκριμένου κράτους μέλους («αρχή της ισότιμης πρόσβασης»);
- γ) προστατεύει τις πληροφορίες που παρέχονται στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου και χαρακτηρίζονται εμπιστευτικές σύμφωνα με τις απαιτήσεις που ορίζονται στην εθνική του νομοθεσία και παρέχουν παρόμοιο επίπεδο εμπιστευτικότητας με την εθνική νομοθεσία του κράτους μέλους που παρείχε τις πληροφορίες («αρχή της εμπιστευτικότητας»);
- δ) όταν οι ζητούμενες πληροφορίες είχαν ληφθεί αρχικά από άλλο κράτος μέλος ή τρίτο κράτος, θα παρέχει τις εν λόγω πληροφορίες σε άλλο κράτος μέλος ή στην Ευρωπόλ μόνο με τη συγκατάθεση του κράτους μέλους ή του τρίτου κράτους που παρέσχε αρχικά τις πληροφορίες και υπό τους όρους χρήσης τους που αυτό επιβάλλει («αρχή της κυριότητας των δεδομένων»);
- ε) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που ανταλλάσσονται δυνάμει της παρούσας οδηγίας και τα οποία διαπιστώνεται ότι είναι ανακριβή, ελλιπή ή δεν είναι πλέον επικαιροποιημένα διαγράφονται ή διορθώνονται ή περιορίζεται η επεξεργασία τους, όπου αρμόζει, ενώ κάθε αποδέκτης ενημερώνεται χωρίς καθυστέρηση («αρχή της αξιοπιστίας των δεδομένων»).

ΚΕΦΑΛΑΙΟ II

ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΜΕΣΩ ΕΝΙΑΙΩΝ ΣΗΜΕΙΩΝ ΕΠΑΦΗΣ

Άρθρο 4

Αιτήματα παροχής πληροφοριών προς το ενιαίο σημείο επαφής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα αιτήματα παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται από το ενιαίο σημείο επαφής τους και, εφόσον το προβλέπει η εθνική τους νομοθεσία, από τις εντεταλμένες αρχές επιβολής του νόμου στο ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους συμμορφώνονται με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στις παραγράφους 2 έως 6.

Τα κράτη μέλη υποβάλλουν στην Επιτροπή κατάλογο των οικείων εντεταλμένων αρχών επιβολής του νόμου. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή σε περίπτωση που υπάρχουν αλλαγές στον εν λόγω κατάλογο. Η Επιτροπή δημοσιεύει στο διαδίκτυο τους καταλόγους καθώς και τυχόν επικαιροποιήσεις τους.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν οι οικείες εντεταλμένες αρχές επιβολής του νόμου υποβάλουν αίτημα παροχής πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους, την ίδια στιγμή αποστέλλουν αντίγραφο του εν λόγω αιτήματος στο δικό τους ενιαίο σημείο επαφής.

2. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στις οικείες εντεταλμένες αρχές επιβολής του νόμου να μην αποστέλλουν, κατά περίπτωση, αντίγραφο αιτήματος παροχής πληροφοριών στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής τους την ίδια στιγμή που τα υποβάλλουν στο ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με την παράγραφο 1, όταν αυτό θα έθετε σε κίνδυνο ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

- α) υπό εξέλιξη ιδιαίτερα ευαίσθητη έρευνα για την οποία η επεξεργασία πληροφοριών απαιτεί κατάλληλο επίπεδο εμπιστευτικότητας;
- β) περιπτώσεις τρομοκρατίας που δεν αφορούν καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ή διαχείρισης κρίσεων;
- γ) την ασφάλεια προσώπου.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα αιτήματα παροχής πληροφοριών υποβάλλονται στο ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους μόνον όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να θεωρείται ότι:

- α) οι ζητούμενες πληροφορίες είναι αναγκαίες και αναλογικές για την επίτευξη του σκοπού που προβλέπεται στο άρθρο 1 παράγραφος 1 πρώτο εδάφιο· και
- β) οι ζητούμενες πληροφορίες είναι διαθέσιμες στο εν λόγω άλλο κράτος μέλος.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι κάθε αίτημα παροχής πληροφοριών που υποβάλλεται προς το ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους διευκρινίζει αν είναι επείγον και, ενδεχομένως, αιτιολογεί τον επείγοντα χαρακτήρα του. Τα εν λόγω αιτήματα παροχής πληροφοριών θεωρούνται επείγοντα εάν, λαμβανομένων υπόψη όλων των σχετικών γεγονότων και περιστάσεων της συγκεκριμένης υπόθεσης, υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να θεωρείται ότι οι ζητούμενες πληροφορίες πληρούν μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες προϋποθέσεις:

- α) είναι απαραίτητες για την πρόληψη άμεσης και σοβαρής απειλής για τη δημόσια ασφάλεια κράτους μέλους·
- β) είναι αναγκαίες για την αποτροπή άμεσης απειλής για τη ζωή ή τη σωματική ακεραιότητα προσώπου·
- γ) είναι αναγκαίες για την έκδοση απόφασης που ενδέχεται να συνεπάγεται τη διατήρηση περιοριστικών μέτρων που ισοδυναμούν με στέρηση της ελευθερίας·
- δ) διατρέχουν άμεσο κίνδυνο απώλειας της σημασίας τους εάν δεν παρασχεθούν επείγοντως και θεωρούνται σημαντικές για την πρόληψη, την εξακρίβωση ή τη διερεύνηση αξιόποινων πράξεων.

5. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα αιτήματα παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται προς το ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους περιέχουν όλες τις απαραίτητες λεπτομέρειες ώστε να καταστεί δυνατή η επαρκής και ταχεία επεξεργασία τους σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, στις οποίες συμπεριλαμβάνονται τουλάχιστον τα εξής:

- α) όσο το δυνατόν λεπτομερέστερος προσδιορισμός, υπό τις δεδομένες περιστάσεις, των ζητούμενων πληροφοριών·
 - β) περιγραφή του σκοπού για τον οποίο ζητούνται οι πληροφορίες, συμπεριλαμβανομένης περιγραφής των πραγματικών περιστατικών και αναφοράς του υποκείμενου αδικήματος·
 - γ) οι αντικειμενικοί λόγοι για τους οποίους θεωρείται ότι οι ζητούμενες πληροφορίες είναι διαθέσιμες στο κράτος μέλος προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - δ) επεξήγηση της σχέσης μεταξύ του σκοπού για τον οποίο ζητούνται οι πληροφορίες και κάθε φυσικού ή νομικού προσώπου ή οντότητας την οποία αφορούν οι πληροφορίες, κατά περίπτωση·
 - ε) οι λόγοι για τους οποίους το αίτημα θεωρείται επείγον, κατά περίπτωση, σύμφωνα με την παράγραφο 4·
- στ) περιορισμοί στη χρήση των πληροφοριών που περιλαμβάνονται στο αίτημα για σκοπούς άλλους από εκείνους για τους οποίους έχει υποβληθεί.

6. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι τα αιτήματα παροχής πληροφοριών υποβάλλονται προς το ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους σε μία από τις γλώσσες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που καταρτίζεται από αυτό το άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 11.

Άρθρο 5

Παροχή πληροφοριών βάσει αιτημάτων προς τα ενιαία σημεία επαφής

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής παρέχει τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 το συντομότερο δυνατόν και σε κάθε περίπτωση εντός των ακόλουθων προθεσμιών, κατά περίπτωση:

- α) οκτώ ώρες, σε περίπτωση επείγοντων αιτημάτων σχετικά με άμεσα προσβάσιμες πληροφορίες·
- β) τρεις ημερολογιακές ημέρες σε περίπτωση επείγοντων αιτημάτων που αφορούν έμμεσα προσβάσιμες πληροφορίες·
- γ) επτά ημερολογιακές ημέρες στην περίπτωση όλων των άλλων αιτημάτων.

Οι προθεσμίες που ορίζονται στο πρώτο εδάφιο αρχίζουν μόλις παραληφθεί το αίτημα παροχής πληροφοριών.

2. Όταν κατά το εθνικό του δίκαιο σύμφωνα με το άρθρο 9, ένα κράτος μέλος μπορεί να παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες μόνο μετά τη λήψη δικαστικής άδειας, το εν λόγω κράτος μέλος μπορεί να παρεκκλίνει από τις προθεσμίες που καθορίζονται στην παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, εφόσον αυτό είναι αναγκαίο προκειμένου να λάβει την εν λόγω άδεια. Στις περιπτώσεις αυτές, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής προβαίνει σε αμφότερες τις ακόλουθες ενέργειες:

- α) ενημερώνει αμέσως το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, την εντεταλμένη αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους σχετικά με την αναμενόμενη καθυστέρηση, προσδιορίζοντας τη διάρκεια της αναμενόμενης καθυστέρησης και τους σχετικούς λόγους·
- β) στη συνέχεια, τηρεί ενήμερο το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, την εντεταλμένη αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους και παρέχει τις ζητούμενες πληροφορίες το συντομότερο δυνατόν μετά τη λήψη της δικαστικής άδειας.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής παρέχει τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 στο ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, στην εντεταλμένη αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους, στη γλώσσα στην οποία υποβλήθηκε το εν λόγω αίτημα παροχής πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 6.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής αποστέλλει αντίγραφο των ζητούμενων πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής του αιτούντος κράτους μέλους ταυτόχρονα με την παροχή των ζητούμενων πληροφοριών στην εντεταλμένη αρχή επιβολής του νόμου του εν λόγω κράτους μέλους.

Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής να μην αποστέλλει, ταυτόχρονα με την παροχή πληροφοριών στις εντεταλμένες αρχές επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με το παρόν άρθρο, αντίγραφο των εν λόγω πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω άλλου κράτους μέλους όταν αυτό θα έθετε σε κίνδυνο ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

- α) υπό εξέλιξη ιδιαίτερα ευαίσθητη έρευνα για την οποία η επεξεργασία πληροφοριών απαιτεί κατάλληλο επίπεδο εμπιστευτικότητας·
- β) περιπτώσεις τρομοκρατίας που δεν αφορούν καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ή διαχείρισης κρίσεων·
- γ) την ασφάλεια προσώπου.

Άρθρο 6

Απόρριψη αιτημάτων παροχής πληροφοριών

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής αρνείται να παράσχει τις πληροφορίες που ζητούνται σύμφωνα με το άρθρο 4 μόνον εφόσον συντρέχει οποιοσδήποτε από τους ακόλουθους λόγους:

- α) οι ζητούμενες πληροφορίες δεν είναι διαθέσιμες στο ενιαίο σημείο επαφής και στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
- β) το αίτημα παροχής πληροφοριών δεν πληροί τις απαιτήσεις που ορίζονται στο άρθρο 4·
- γ) η δικαστική άδεια που απαιτείται βάσει του εθνικού δικαίου του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 9 απορρίφθηκε·
- δ) οι ζητούμενες πληροφορίες αποτελούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα πέραν εκείνων που εμπίπτουν στις κατηγορίες δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που προβλέπονται στο άρθρο 10 στοιχείο β)·
- ε) έχει διαπιστωθεί ότι οι ζητούμενες πληροφορίες είναι ανακριβείς, ελλιπείς ή δεν είναι πλέον επικαιροποιημένες και δεν μπορούν να παρασχεθούν σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680·
- στ) υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να πιστεύεται ότι η παροχή των ζητούμενων πληροφοριών:
 - i) θα ήταν αντίθετη ή επιζήμια προς ουσιώδη συμφέροντα εθνικής ασφαλείας του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
 - ii) θα έθετε σε κίνδυνο την επιτυχία υπό εξέλιξη έρευνας για ποινικό αδίκημα ή την ασφάλεια προσώπου·
 - iii) θα έβλαπτε αδικαιολόγητα τα προστατευόμενα σημαντικά συμφέροντα νομικού προσώπου·

ζ) το αίτημα αφορά:

- i) ποινικό αδίκημα που τιμωρείται με μέγιστη ποινή φυλάκισης μικρότερης ή ίσης του ενός έτους σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους στο οποίο απευθύνεται το αίτημα· ή
 - ii) ζήτημα που δεν συνιστά ποινικό αδίκημα σύμφωνα με το δίκαιο του κράτους μέλους προς το οποίο απευθύνεται το αίτημα·
- η) οι ζητούμενες πληροφορίες ελήφθησαν αρχικά από άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα και το εν λόγω κράτος μέλος ή η τρίτη χώρα δεν έχει δώσει τη συγκατάθεσή της για την παροχή των πληροφοριών.

Τα κράτη μέλη επιδεικνύουν τη δέουσα επιμέλεια κατά την αξιολόγηση του κατά πόσον το αίτημα παροχής πληροφοριών που υποβάλλεται στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής είναι σύμφωνο με τις απαιτήσεις που καθορίζονται στο άρθρο 4, ιδίως όσον αφορά το κατά πόσον υπάρχει πρόδηλη παραβίαση θεμελιωδών δικαιωμάτων.

Η απόρριψη του αιτήματος παροχής πληροφοριών αφορά μόνο το μέρος των ζητούμενων πληροφοριών στο οποίο αναφέρονται οι λόγοι που προβλέπονται στο πρώτο εδάφιο και, κατά περίπτωση, δεν θίγει την υποχρέωση παροχής των λοιπών μερών των πληροφοριών σύμφωνα με την παρούσα οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους ενημερώνει το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, την εντεταλμένη αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους σχετικά με την απόρριψη του αιτήματος παροχής πληροφοριών, προσδιορίζοντας τους λόγους της, εντός των προθεσμιών που προβλέπονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1.

3. Όπου αρμόζει, τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ζητεί αμέσως από το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, από την εντεταλμένη αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους απαραίτητες διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις για την επεξεργασία πληροφοριών που σε διαφορετική περίπτωση θα είχαν απορριφθεί.

Οι προθεσμίες που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 αναστέλλονται από τη στιγμή που το ενιαίο σημείο επαφής ή, κατά περίπτωση, η εντεταλμένη αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου του αιτούντος κράτους μέλους λαμβάνει το αίτημα για διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις, μέχρι να παρασχεθούν οι απαιτούμενες διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις.

4. Οι απορρίψεις των αιτημάτων παροχής πληροφοριών, οι λόγοι για τις εν λόγω απορρίψεις, τα αιτήματα για διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις και οι διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις που προβλέπονται στην παράγραφο 3 του παρόντος άρθρου, καθώς και κάθε άλλη κοινοποίηση σχετικά με τα αιτήματα παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται στο ενιαίο σημείο επαφής άλλου κράτους μέλους, διαβιβάζονται στη γλώσσα στην οποία υποβλήθηκε το αίτημα σύμφωνα με το άρθρο 4 παράγραφος 6.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ III

ΛΟΙΠΕΣ ΑΝΤΑΛΛΑΓΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ

Άρθρο 7

Παροχή πληροφοριών ίδια πρωτοβουλία

1. Τα κράτη μέλη δύνανται να παρέχουν, με δική τους πρωτοβουλία, μέσω του οικείου ενιαίου σημείου επαφής ή μέσω των οικείων αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου, πληροφορίες που τα τελευταία έχουν στη διάθεσή τους στα ενιαία σημεία επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών, όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να θεωρείται ότι οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να είναι σημαντικές για τα εν λόγω άλλα κράτη μέλη για τον σκοπό της πρόληψης, της εξακρίβωσης ή της διερεύνησης αξιόποινων πράξεων.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν, με δική τους πρωτοβουλία, πληροφορίες που τα τελευταία έχουν στη διάθεσή τους, στα ενιαία σημεία επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών, όταν υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να πιστεύεται ότι οι πληροφορίες αυτές θα μπορούσαν να είναι σημαντικές για τα εν λόγω κράτη μέλη για τον σκοπό της πρόληψης, εξακρίβωσης ή διερεύνησης σοβαρών αξιόποινων πράξεων. Ωστόσο, δεν υφίσταται σχετική υποχρέωση εφόσον για τις πληροφορίες αυτές συντρέχουν οι λόγοι που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφος 1 στοιχείο γ) ή στ).

3. Τα κράτη μέλη μεριμνούν ώστε, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν πληροφορίες με δική τους πρωτοβουλία στο ενιαίο σημείο επαφής του άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με την παράγραφο 1 ή 2, να τις παρέχουν σε μία από τις γλώσσες που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που καταρτίζεται από το εν λόγω άλλο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 11.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής παρέχει πληροφορίες με δική του πρωτοβουλία στην αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους, αποστέλλει ταυτόχρονα αντίγραφο των πληροφοριών αυτών στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω άλλου κράτους μέλους.

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όταν οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν πληροφορίες με δική τους πρωτοβουλία σε άλλο κράτος μέλος, αποστέλλουν ταυτόχρονα αντίγραφο των πληροφοριών αυτών στο ενιαίο σημείο επαφής του οικείου κράτους μέλους και, όπου αρμόζει, στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω άλλου κράτους μέλους.

4. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου να μην αποστείλουν ταυτόχρονα με την παροχή πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής ή την αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με το παρόν άρθρο, αντίγραφο των εν λόγω πληροφοριών στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω άλλου κράτους μέλους όταν αυτό θα έδινε σε κίνδυνο ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

- α) υπό εξέλιξη ιδιαίτερα ευαίσθητη έρευνα για την οποία η επεξεργασία πληροφοριών απαιτεί κατάλληλο επίπεδο εμπιστευτικότητας·
- β) περιπτώσεις τρομοκρατίας που δεν αφορούν καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ή διαχείρισης κρίσεων·
- γ) την ασφάλεια προσώπου.

Άρθρο 8

Ανταλλαγή πληροφοριών κατόπιν αιτημάτων που υποβάλλονται απευθείας στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής υποβάλλει αίτημα παροχής πληροφοριών απευθείας στην αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους, αποστέλλει, ταυτόχρονα αντίγραφο του εν λόγω αιτήματος στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω άλλου κράτους μέλους. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν μία από τις οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου παρέχει πληροφορίες σύμφωνα με το εν λόγω αίτημα, αποστέλλει, ταυτόχρονα, αντίγραφο των πληροφοριών αυτών στο ενιαίο σημείο επαφής του οικείου κράτους μέλους.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν μία από τις οικείες αρχές επιβολής του νόμου υποβάλλει αίτημα παροχής πληροφοριών ή παρέχει πληροφορίες κατόπιν σχετικού αιτήματος απευθείας σε μία αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους, αποστέλλει, ταυτόχρονα, αντίγραφο του εν λόγω αιτήματος ή των πληροφοριών αυτών στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής καθώς και στο ενιαίο σημείο επαφής του εν λόγω άλλου κράτους μέλους.

3. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου να μην αποστέλλουν αντίγραφα των αιτημάτων ή των πληροφοριών που αναφέρονται στην παράγραφο 1 ή 2, εάν αυτό θα έδινε σε κίνδυνο ένα ή περισσότερα από τα ακόλουθα:

- α) υπό εξέλιξη ιδιαίτερα ευαίσθητη έρευνα για την οποία η επεξεργασία πληροφοριών απαιτεί κατάλληλο επίπεδο εμπιστευτικότητας·
- β) περιπτώσεις τρομοκρατίας που δεν αφορούν καταστάσεις έκτακτης ανάγκης ή διαχείρισης κρίσεων·
- γ) την ασφάλεια προσώπου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ IV

ΠΡΟΣΘΕΤΟΙ ΚΑΝΟΝΕΣ ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΧΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΒΑΣΕΙ ΤΩΝ ΚΕΦΑΛΑΙΩΝ II ΚΑΙ III

Άρθρο 9

Δικαστική άδεια

1. Ένα κράτος μέλος δεν απαιτεί δικαστική άδεια για την παροχή πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών σύμφωνα με το κεφάλαιο II ή III, όταν το εθνικό του δίκαιο δεν απαιτεί τέτοια δικαστική άδεια για την παροχή παρόμοιων πληροφοριών εντός του εν λόγω κράτους μέλους.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όταν απαιτείται δικαστική άδεια δυνάμει του εθνικού τους δικαίου για την παροχή πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής ή στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλου κράτους μέλους σύμφωνα με τα κεφάλαια II και III, το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου λαμβάνουν αμέσως όλα τα αναγκαία μέτρα, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο, για να λάβουν την εν λόγω δικαστική άδεια το συντομότερο δυνατόν.
3. Τα αιτήματα δικαστικής άδειας που προβλέπονται στην παράγραφο 2 αξιολογούνται και οι σχετικές αποφάσεις λαμβάνονται σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο του κράτους μέλους της αρμόδιας δικαστικής αρχής.

Άρθρο 10

Πρόσθετοι κανόνες για τις πληροφορίες που συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα

Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν πληροφορίες δυνάμει του κεφαλαίου II ή III οι οποίες συνιστούν δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα:

- a) τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα είναι ακριβή, πλήρη και επικαιροποιημένα, σύμφωνα με το άρθρο 7 παράγραφος 2 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680·
- β) οι κατηγορίες των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα που παρέχονται ανά κατηγορία υποκειμένου δεδομένων εξακολουθούν να περιορίζονται σε εκείνες που απαριθμούνται στο τμήμα Β του παραρτήματος II του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794 και είναι απαραίτητες και αναλογικές για την επίτευξη του στόχου του αιτήματος·
- γ) το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου παρέχουν επίσης, ταυτόχρονα και στο μέτρο του δυνατού, τα αναγκαία στοιχεία που επιτρέπουν στο ενιαίο σημείο επαφής ή στην αρμόδια αρχή επιβολής του νόμου του άλλου κράτους μέλους να αξιολογήσει τον βαθμό ακρίβειας, πληρότητας και αξιοπιστίας των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, καθώς και τον βαθμό επικαιροποίησής τους.

Άρθρο 11

Κατάλογος γλωσσών

1. Τα κράτη μέλη καταρτίζουν και επικαιροποιούν κατάλογο με μία ή περισσότερες από τις γλώσσες στις οποίες το ενιαίο σημείο επαφής τους είναι σε θέση να ανταλλάσσει πληροφορίες. Ο κατάλογος αυτός περιλαμβάνει την αγγλική γλώσσα.
2. Τα κράτη μέλη παρέχουν τον κατάλογο που αναφέρεται στο άρθρο 1 καθώς και τυχόν επικαιροποιήσεις του στην Επιτροπή. Η Επιτροπή δημοσιεύει στο διαδίκτυο συγκεντρωτικό πίνακα των εν λόγω καταλόγων και τον επικαιροποιεί.

Άρθρο 12

Παροχή πληροφοριών στην Ευρώπη

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου αποστέλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών, παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με τα εν λόγω αιτήματα ή παρέχουν πληροφορίες με δική τους πρωτοβουλία δυνάμει των κεφαλαίων II και III, το προσωπικό του οικείου ενιαίου σημείου επαφής ή των οικείων αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου αξιολογούν επίσης, ανά περίπτωση και με την επιφύλαξη του άρθρου 7 παράγραφος 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794, κατά πόσον είναι αναγκαίο να σταλεί αντίγραφο των ζητούμενων πληροφοριών ή των πληροφοριών που παρασχέθηκαν στην Ευρώπη, εφόσον οι πληροφορίες τις οποίες αφορά η κοινοποίηση αφορούν αδικήματα που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής των στόχων της Ευρώπη και καθορίζονται στο άρθρο 3 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν αποστέλλεται στην Ευρωπόλ αντίγραφο αιτήματος παροχής πληροφοριών ή αντίγραφο πληροφοριών σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου, οι σκοποί της επεξεργασίας των πληροφοριών και τυχόν περιορισμοί στην εν λόγω επεξεργασία σύμφωνα με το άρθρο 19 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794 κοινοποιούνται δεόντως στην Ευρωπόλ. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι πληροφορίες που ελήφθησαν αρχικά από άλλο κράτος μέλος ή τρίτη χώρα διαβιβάζονται στην Ευρωπόλ σύμφωνα με την παράγραφο 1 του παρόντος άρθρου μόνον εφόσον το εν λόγω άλλο κράτος μέλος ή η εν λόγω τρίτη χώρα έχει δώσει τη συγκατάθεσή του.

Άρθρο 13

Ασφαλής διάυλος επικοινωνίας

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι, όταν το οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου χρησιμοποιούν την εφαρμογή δικτύου ασφαλούς ανταλλαγής πληροφοριών της Ευρωπόλ (SIENA) για να αποστέλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών, παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με τα αιτήματα αυτά ή να παρέχουν πληροφορίες με δική τους πρωτοβουλία δυνάμει των κεφαλαίων II και III ή του άρθρου 12.
2. Τα κράτη μέλη δύνανται να επιτρέπουν στο οικείο ενιαίο σημείο επαφής ή στις οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου να μην χρησιμοποιούν τη SIENA για να αποστέλλουν αιτήματα παροχής πληροφοριών, να παρέχουν πληροφορίες σύμφωνα με τα εν λόγω αιτήματα ή να παρέχουν πληροφορίες με δική τους πρωτοβουλία δυνάμει του κεφαλαίου II ή III ή του άρθρου 12 σε μία ή περισσότερες από τις ακόλουθες περιπτώσεις:
 - α) η ανταλλαγή πληροφοριών απαιτεί τη συμμετοχή τρίτων χωρών ή διεθνών οργανισμών ή υπάρχουν αντικειμενικοί λόγοι να πιστευτεί ότι η συμμετοχή αυτή θα είναι αναγκαία σε μεταγενέστερο στάδιο, μεταξύ άλλων μέσω του διαύλου επικοινωνίας της Ιντερπόλ·
 - β) ο επείγων χαρακτήρας του αιτήματος παροχής πληροφοριών απαιτεί την προσωρινή χρήση άλλου διαύλου επικοινωνίας·
 - γ) ένα απρόβλεπτο τεχνικό ή επιχειρησιακό συμβάν εμποδίζει το ενιαίο σημείο επαφής τους ή τις οικείες αρμόδιες αρχές τους επιβολής του νόμου να χρησιμοποιούν της SIENA για την ανταλλαγή πληροφοριών.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής, καθώς και όλες οι αρμόδιες οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου που ενδέχεται να συμμετέχουν στην ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας, συνδέονται άμεσα με τη SIENA, μεταξύ άλλων από κινητές συσκευές, κατά περίπτωση.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ V

ΕΝΙΑΙΟ ΣΗΜΕΙΟ ΕΠΑΦΗΣ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΤΑΛΛΑΓΗ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΩΝ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΡΑΤΩΝ ΜΕΛΩΝ

Άρθρο 14

Σύσταση ή ορισμός και καθήκοντα και ικανότητες των ενιαίων σημείων επαφής

1. Κάθε κράτος μέλος συστήνει ή ορίζει ενιαίο σημείο επαφής. Το ενιαίο σημείο επαφής συνιστά την κεντρική οντότητα που είναι υπεύθυνη για τον συντονισμό και τη διευκόλυνση της ανταλλαγής πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους είναι εξοπλισμένο και έχει την εξουσία να εκτελεί τουλάχιστον όλα τα ακόλουθα καθήκοντα:
 - α) να λαμβάνει και να αξιολογεί αιτήματα παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται σύμφωνα με το άρθρο 4 στις γλώσσες που κοινοποιούνται σύμφωνα με το άρθρο 11 παράγραφος 2·
 - β) να διαβιβάζει τα αιτήματα παροχής πληροφοριών στις σχετικές αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου και, όπου απαιτείται, να συντονίζει μεταξύ τους την επεξεργασία των εν λόγω αιτημάτων και την παροχή πληροφοριών κατόπιν αυτών των αιτημάτων·
 - γ) να συντονίζει τη διάρθρωση των πληροφοριών με σκοπό την παροχή τους στα ενιαία σημεία επαφής και, κατά περίπτωση, στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών·

- δ) να παρέχει, κατόπιν αιτήματος ή με δική του πρωτοβουλία, πληροφορίες στα άλλα κράτη μέλη σύμφωνα με τα άρθρα 5 και 7·
- ε) να απορρίπτει την παροχή πληροφοριών σύμφωνα με το άρθρο 6 και, εφόσον απαιτείται, να ζητά διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3·
- στ) να αποστέλλει αιτήματα παροχής πληροφοριών στα ενιαία σημεία επαφής άλλων κρατών μελών σύμφωνα με το άρθρο 4 και, εφόσον απαιτείται, να παρέχει διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις σύμφωνα με το άρθρο 6 παράγραφος 3.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι:

- α) το οικείο ενιαίο σημείο επαφής
 - i) έχει πρόσβαση σε όλες τις πληροφορίες που έχουν στη διάθεσή τους οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου, στον βαθμό που αυτό είναι αναγκαίο για την εκτέλεση των καθηκόντων του δυνάμει της παρούσας οδηγίας·
 - ii) εκτελεί τα καθήκοντά του 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα·
 - iii) διαθέτει ειδικευμένο προσωπικό, κατάλληλα επιχειρησιακά εργαλεία, τεχνικούς και οικονομικούς πόρους, εγκαταστάσεις και τις ικανότητες, μεταξύ άλλων για σκοπούς μετάφρασης, που απαιτούνται για την επαρκή και ταχεία εκτέλεση των καθηκόντων του σύμφωνα με την παρούσα οδηγία, και ιδίως εντός των προθεσμιών που ορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1·
- β) οι δικαστικές αρχές που είναι αρμόδιες για τη χορήγηση των δικαστικών αδειών που απαιτούνται βάσει του εθνικού δικαίου σύμφωνα με το άρθρο 9 είναι διαθέσιμες, κατόπιν κλήσης, στο ενιαίο σημείο επαφής 24 ώρες το εικοσιτετράωρο, 7 ημέρες την εβδομάδα.

4. Τα κράτη μέλη ενημερώνουν την Επιτροπή εντός ενός μήνα από τη σύσταση ή το ορισμό του ενιαίου σημείου επαφής τους. Ενημερώνουν την Επιτροπή σε περίπτωση αλλαγών όσον αφορά το ενιαίο σημείο επαφής τους.

Η Επιτροπή δημοσιεύει αυτές τις κοινοποιήσεις, καθώς και τυχόν επικαιροποιήσεις τους, στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 15

Οργάνωση, σύνθεση και κατάρτιση

1. Τα κράτη μέλη καθορίζουν την οργάνωση και τη σύνθεση του οικείου ενιαίου σημείου επαφής τους κατά τρόπο ώστε να μπορεί να εκτελεί τα καθήκοντά του δυνάμει της παρούσας οδηγίας με αποδοτικό και αποτελεσματικό τρόπο.
2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους απαρτίζεται από προσωπικό προερχόμενο από τις εθνικές αρχές επιβολής του νόμου των οποίων η συμμετοχή είναι απαραίτητη για την επαρκή και ταχεία ανταλλαγή πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας, και συμπεριλαμβάνει τουλάχιστον τα ακόλουθα, εφόσον το οικείο κράτος μέλος δεσμεύεται από τη σχετική νομοθεσία ή τη διεθνή συμφωνία να συστήσει ή να ορίσει σχετικές μονάδες ή γραφεία:
 - α) την εθνική μονάδα Ευρωπόλ που έχει συσταθεί με το άρθρο 7 του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794·
 - β) το τμήμα SIRENE που έχει συσταθεί με το άρθρο 7 παράγραφος 2 του κανονισμού (ΕΕ) 2018/1862·
 - γ) το Εθνικό Κεντρικό Γραφείο της Ιντερπόλ που έχει συσταθεί με το άρθρο 32 του καταστατικού του Διεθνούς Οργανισμού Εγκληματολογικής Αστυνομίας – Interpol.
3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το προσωπικό των οικείων ενιαίων σημείων επαφής διαθέτουν τα κατάλληλα προσόντα για την εκτέλεση των καθηκόντων τους δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Για τον σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη παρέχουν στο προσωπικό των οικείων ενιαίων σημείων επαφής πρόσβαση σε επαρκή και τακτική κατάρτιση, ιδίως όσον αφορά τα ακόλουθα:
 - α) τη χρήση εργαλείων επεξεργασίας δεδομένων που χρησιμοποιούνται στο πλαίσιο του ενιαίου σημείου επαφής, ιδίως της SIENA και του συστήματος διαχείρισης υποθέσεων·
 - β) την εφαρμογή του ενωσιακού και του εθνικού δικαίου που αφορά τις δραστηριότητες του ενιαίου σημείου επαφής δυνάμει της παρούσας οδηγίας, ιδίως όσον αφορά την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα, συμπεριλαμβανομένης της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680, για τη διασυννοριακή συνεργασία μεταξύ των αρχών επιβολής του νόμου, συμπεριλαμβανομένης της παρούσας οδηγίας και του κανονισμού (ΕΕ) 2016/794, και για τον χειρισμό εμπιστευτικών πληροφοριών·

γ) τη χρήση των γλωσσών που περιλαμβάνονται στον κατάλογο που καταρτίζει το οικείο κράτος μέλος σύμφωνα με το άρθρο 11.

Άρθρο 16

Σύστημα διαχείρισης υποθέσεων

1. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το ενιαίο σημείο επαφής τους εγκαθιστά και διαχειρίζεται ενιαίο ηλεκτρονικό σύστημα διαχείρισης υποθέσεων ως αποθετήριο που παρέχει τη δυνατότητα στο ενιαίο σημείο επαφής να εκτελεί τα καθήκοντά του δυνάμει της παρούσας οδηγίας. Το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων έχει κατ' ελάχιστον όλες τις ακόλουθες λειτουργίες και ικανότητες:

- α) καταγραφή των εισερχόμενων και εξερχόμενων αιτημάτων παροχής πληροφοριών που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 8, καθώς και κάθε άλλης επικοινωνίας σχετικά με τα εν λόγω αιτήματα με τα ενιαία σημεία επαφής και, κατά περίπτωση, με τις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών, συμπεριλαμβανομένων πληροφοριών σχετικά με τις απορρίψεις αιτημάτων παροχής πληροφοριών, καθώς και τα αιτήματα για διευκρινίσεις ή αποσαφηνίσεις που προβλέπονται στο άρθρο 6 παράγραφοι 2 και 3 αντίστοιχα·
- β) καταγραφή των επικοινωνιών μεταξύ του ενιαίου σημείου επαφής και των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου, σύμφωνα με το άρθρο 14 παράγραφος 2 στοιχείο β)·
- γ) καταγραφή της παροχής πληροφοριών στο ενιαίο σημείο επαφής και, κατά περίπτωση, στις αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου άλλων κρατών μελών σύμφωνα με τα άρθρα 5, 7 και 8·
- δ) διαστάυρωση των εισερχόμενων αιτημάτων παροχής πληροφοριών που προβλέπονται στα άρθρα 5 και 8 με τις πληροφορίες που διαδίδει το ενιαίο σημείο επαφής, συμπεριλαμβανομένων των πληροφοριών που παρέχονται σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο και το άρθρο 7 παράγραφος 3 δεύτερο εδάφιο, και άλλων σχετικών πληροφοριών που καταγράφονται στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων·
- ε) διασφάλιση επαρκούς και ταχείας παρακολούθησης των εισερχόμενων αιτημάτων παροχής πληροφοριών όπως αναφέρεται στο άρθρο 4, ιδίως με σκοπό την τήρηση των προθεσμιών για την παροχή των ζητούμενων πληροφοριών που ορίζονται στο άρθρο 5·
- στ) διαλειτουργικότητα με τη SIENA, διασφαλίζοντας ιδίως ότι οι εισερχόμενες επικοινωνίες μέσω της SIENA μπορούν να καταγράφονται απευθείας στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων και ότι οι εξερχόμενες επικοινωνίες μέσω της SIENA μπορούν να αποστέλλονται απευθείας από το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων·
- ζ) παραγωγή στατιστικών στοιχείων σχετικά με τις ανταλλαγές πληροφοριών δυνάμει της παρούσας οδηγίας για σκοπούς αξιολόγησης και παρακολούθησης, ιδίως για τους σκοπούς του άρθρου 18·
- η) καταγραφή της πρόσβασης και άλλων δραστηριοτήτων επεξεργασίας σε σχέση με τις πληροφορίες που περιέχονται στο σύστημα διαχείρισης υποθέσεων, για σκοπούς λογοδοσίας και κυβερνοασφάλειας, σύμφωνα με το άρθρο 25 της οδηγίας (ΕΕ) 2016/680.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι όλοι οι κίνδυνοι κυβερνοασφάλειας που σχετίζονται με το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων, ιδίως όσον αφορά την αρχιτεκτονική, τη διακυβέρνηση και τον έλεγχό του, αντιμετωπίζονται με σύνεση και αποτελεσματικότητα και ότι προβλέπονται επαρκείς διασφαλίσεις κατά της μη εξουσιοδοτημένης πρόσβασης και κατάχρησης.

3. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το σύστημα διαχείρισης υποθέσεων περιέχει δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα μόνο για όσο διάστημα είναι αναγκαίο και αναλογικό για την εκτέλεση των καθηκόντων που ανατίθενται στο ενιαίο σημείο επαφής δυνάμει της παρούσας οδηγίας και ότι τα δεδομένα προσωπικού χαρακτήρα που περιέχονται σε αυτό στη συνέχεια διαγράφονται αμετάκλητα.

4. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι το οικείο ενιαίο σημείο επαφής επανεξετάζει, για πρώτη φορά το αργότερο έξι μήνες μετά την ολοκλήρωση της ανταλλαγής πληροφοριών και στη συνέχεια σε τακτική βάση, τη συμμόρφωση με την παράγραφο 3.

Άρθρο 17

Συνεργασία μεταξύ των ενιαίων σημείων επαφής

1. Τα κράτη μέλη ενθαρρύνουν την πρακτική συνεργασία μεταξύ των ενιαίων σημείων επαφής τους και των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου για τους σκοπούς της παρούσας οδηγίας.

2. Τα κράτη μέλη διασφαλίζουν ότι οι επικεφαλής των ενιαίων σημείων επαφής συνεδριάζουν τουλάχιστον μία φορά ετησίως για να αξιολογήσουν την ποιοτική στάθμη της συνεργασίας μεταξύ των τμημάτων τους, να συζητήσουν τα αναγκαία τεχνικά ή οργανωτικά μέτρα σε περίπτωση που ανακύπτουν δυσκολίες και να αποσαφηνίσουν τις διαδικασίες, όπου απαιτείται.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ VI

ΤΕΛΙΚΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ

Άρθρο 18

Στατιστικά στοιχεία

1. Έως την 1η Μαρτίου κάθε έτους, κάθε κράτος μέλος παρέχει στην Επιτροπή στατιστικά στοιχεία σχετικά με τις ανταλλαγές πληροφοριών με άλλα κράτη μέλη που πραγματοποιήθηκαν κατά το προηγούμενο ημερολογιακό έτος δυνάμει της παρούσας οδηγίας.
2. Κάθε κράτος μέλος εξασφαλίζει ότι τα στατιστικά στοιχεία που αναφέρονται στην παράγραφο 1 καλύπτουν κατ' ελάχιστο:
 - α) τον αριθμό των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που υποβάλλονται από το οικείο ενιαίο σημείο επαφής και, κατά περίπτωση, από τις αρμόδιες οικείες αρχές επιβολής του νόμου·
 - β) τον αριθμό των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που έλαβε το οικείο ενιαίο σημείο επαφής και οι οικείες αρμόδιες αρχές επιβολής του νόμου και τον αριθμό των αιτημάτων παροχής πληροφοριών στα οποία απάντησαν, με ανάλυση ανά επείγοντα και μη επείγοντα αιτήματα, και ανά αιτούν κράτος μέλος·
 - γ) τον αριθμό των αιτημάτων παροχής πληροφοριών που απορρίφθηκαν σύμφωνα με το άρθρο 6, ανά αιτούν κράτος μέλος και τον λόγο απόρριψης·
 - δ) τον αριθμό των περιπτώσεων στις οποίες δεν τηρήθηκαν οι προθεσμίες που καθορίζονται στο άρθρο 5 παράγραφος 1 γιατί ήταν αναγκαίο να ληφθεί δικαστική άδεια σύμφωνα με το άρθρο 5 παράγραφος 2, ανά κράτος μέλος που υπέβαλε τα σχετικά αιτήματα παροχής πληροφοριών.
3. Η Επιτροπή καταρτίζει τις ελάχιστες στατιστικές που παρέχουν τα κράτη μέλη δυνάμει της παραγράφου 2 και τις θέτει στη διάθεση του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου.

Άρθρο 19

Υποβολή εκθέσεων

1. Η Επιτροπή υποβάλλει, έως τις 12 Ιουνίου 2026, και κάθε πέντε χρόνια μετά από τις 12 Ιουνίου 2027 στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την αξιολόγηση της εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, η οποία περιέχει λεπτομερείς πληροφορίες σχετικά με την εφαρμογή της παρούσας οδηγίας ανά κράτος μέλος. Κατά τη σύνταξη της εν λόγω έκθεσης, η Επιτροπή δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην αποτελεσματικότητα της ανταλλαγής πληροφοριών μεταξύ των αρμόδιων αρχών επιβολής του νόμου, στους λόγους για τους οποίους απορρίφθηκαν αιτήσεις παροχής πληροφοριών, ιδίως όταν το αίτημα δεν εμπίπτει στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας, καθώς και στη συμμόρφωση με τις διατάξεις για την προστασία των δεδομένων και τη διαβίβαση πληροφοριών στην Ευρωπόλ.
2. Η Επιτροπή υποβάλλει, έως τις 12 Ιουνίου 2027 και κάθε πέντε έτη στη συνέχεια, στο Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο έκθεση για την αξιολόγηση της αποτελεσματικότητας της παρούσας οδηγίας, ιδίως τον αντίκτυπο της στη συνεργασία για την επιβολή του νόμου, τις υποχρεώσεις που ορίζονται στο άρθρο 14 παράγραφος 3 στοιχείο α) σημείο iii) και την προστασία των δεδομένων προσωπικού χαρακτήρα. Η Επιτροπή λαμβάνει υπόψη της τις πληροφορίες που παρέχουν τα κράτη μέλη και κάθε άλλη σχετική πληροφορία που αφορά τη μεταφορά της παρούσας οδηγίας στο εθνικό δίκαιο και την εφαρμογή της, συμπεριλαμβανομένων, κατά περίπτωση, των πρακτικών εμποδίων που εμποδίζουν την αποτελεσματική εφαρμογή της. Με βάση την αξιολόγηση αυτή, η Επιτροπή αποφασίζει σχετικά με τις κατάλληλες επακόλουθες ενέργειες, συμπεριλαμβανομένης, όπου αρμόζει, νομοθετικής πρότασης.

Άρθρο 20

Τροποποίηση της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν

Από τις 12 Δεκεμβρίου 2024, τα μέρη των άρθρων 39 και 46 της σύμβασης εφαρμογής της συμφωνίας του Σένγκεν που δεν έχουν αντικατασταθεί από την απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ αντικαθίστανται από την παρούσα οδηγία στον βαθμό που τα εν λόγω άρθρα αφορούν την ανταλλαγή πληροφοριών που εμπίπτουν στο πεδίο εφαρμογής της παρούσας οδηγίας.

Άρθρο 21

Κατάργηση

Η απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ καταργείται από τις 12 Δεκεμβρίου 2024.

Παραπομπές στην εν λόγω απόφαση-πλαίσιο νοούνται ως παραπομπές στην παρούσα οδηγία και διαβάζονται σύμφωνα με τον πίνακα αντιστοιχίας του παραρτήματος.

Άρθρο 22

Μεταφορά στο εθνικό δίκαιο

1. Τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς την παρούσα οδηγία έως τις 12 Δεκεμβρίου 2024. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Κατά παρέκκλιση από το πρώτο εδάφιο, τα κράτη μέλη θεσπίζουν τις νομοθετικές, κανονιστικές και διοικητικές διατάξεις που απαιτούνται για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 13 έως τις 12 Ιουνίου 2027. Ενημερώνουν αμέσως την Επιτροπή σχετικά.

Όταν τα κράτη μέλη θεσπίζουν τα μέτρα που αναφέρονται στο πρώτο και στο δεύτερο εδάφιο, αυτά περιέχουν παραπομπή στην παρούσα οδηγία ή συνοδεύονται από παρόμοια παραπομπή κατά την επίσημη δημοσίευσή τους. Ο τρόπος της παραπομπής αυτής αποφασίζεται από τα κράτη μέλη.

2. Τα κράτη μέλη ανακοινώνουν στην Επιτροπή το κείμενο των ουσιωδών διατάξεων εθνικού δικαίου τις οποίες θεσπίζουν στον τομέα που διέπει η παρούσα οδηγία.

Άρθρο 23

Έναρξη ισχύος

Η παρούσα οδηγία αρχίζει να ισχύει την εικοστή ημέρα από τη δημοσίευσή της στην *Επίσημη Εφημερίδα της Ευρωπαϊκής Ένωσης*.

Άρθρο 24

Αποδέκτες

Η παρούσα οδηγία απευθύνεται στα κράτη μέλη σύμφωνα με τις Συνθήκες.

Στρασβούργο, 10 Μαΐου 2023.

Για το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Η Πρόεδρος

R. METSOLA

Για το Συμβούλιο

Η Πρόεδρος

J. ROSWALL

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ

ΠΙΝΑΚΑΣ ΑΝΤΙΣΤΟΙΧΙΑΣ

Απόφαση-πλαίσιο 2006/960/ΔΕΥ του Συμβουλίου	Παρούσα οδηγία
Άρθρο 1	Άρθρο 1
Άρθρο 2	Άρθρο 2
Άρθρο 3	Άρθρα 3 και 9
Άρθρο 4	Άρθρο 5
Άρθρο 5	Άρθρο 4
Άρθρο 6	Άρθρα 11, 12 και 13
Άρθρο 7	Άρθρα 7 και 8
Άρθρο 8	Άρθρο 10
Άρθρο 9	Άρθρο 3
Άρθρο 10	Άρθρο 6
Άρθρο 11	Άρθρο 21
Άρθρο 12	Άρθρο 19
Άρθρο 13	Άρθρο 22